DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

15 sierpnia **Nr. 18.** Rok 1928.

T R E Ś Ć:

SPRAWY OGÓLNO-ADMINISTRACYJNE I PRAWNE.

218.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 9 lipca 1928 r. Nr. I/12544/2/28 w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 18 kwietnia 1928 r. Nr. I/5584/2/28/Dz. Urz. M. K. Nr. 12 poz. 137) o ryczałtach na wyjazdy dla pracowników kolejowych.

Ustęp przedostatni wymienionego rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 18 kwietnia 1928 r. o ryczałtach na wyjazdy dla pracowników kolejowych (Dz. Urz. M. K. Nr. 12, poz. 137) otrzymuje następujące brzmienie:

„Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1928 r. W odniesieniu do tych pracowników, którzy w dniu 10 listopada 1927 r. pobierali zamiast djet ryczałty na wyjazdy, rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 10 listopada 1927 r.".

219.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 9 lipca 1928 r. Nr. I/11570/28 w przedmiocie zmiany § 15 Regulaminu Oddziałów D. K. P.

W ustępie 1 § 15 Regulaminu Oddziałów Dyrekcyj Kolei Państwowych, skreśla się słowa: „Mechanicznych oraz Drogowych".

Wobec tego, że § 15 zaczyna się od słów „Naczelnicy Oddziałów Mechanicznych oraz Drogowych mogą oddawać roboty i t. d.", przez wypuszczenie słów „Mechanicznych oraz Drogowych", § 15 będzie się odnosił do wszystkich Naczelników Oddziałów.

220.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 lipca 1928 r. Nr. I/12213/2/28 o dodatku dla pracowników kolejowych, zatrudnionych na stacjach granicznych.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 18 czerwca 1928 r. uchwaliła:

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 roku o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. R. P. Nr. 116, poz. 924) uchwala się, co następuje:

§ 1.

Pracownikom kolejowym, zatrudnionym stale na stacjach granicznych, położonych na obcem terytorjum, przyznaje się za każdy dzień pełnienia służby na tych stacjach dodatek do uposażenia w wysokości połowy djety dziennej, przewidzianej dla danej grupy za wyjazdy służbowe w kraju, najwyżej jednak w wysokości połowy djety, przewidzianej dla IX grupy uposażenia pracowników kolejowych.

§ 2.

Dodatki powyższe wypłaca się co miesiąc z dołu.

§ 3.

Uchwała niniejsza obowiązuje od dnia 1 stycznia 1928 r.

Dyrekcje Kolei wydadzą dalsze zarządzenie celem wypłaty tych dodatków. Odnośny wydatek należy zarachować na §§ 1-a, poz. 2 poszczególnych rozdziałów działu 2.

221.

Nr. I. 6154/2/28 z dnia 9 lipca 1928. W sprawie wynagrodzenia za odkrycie pęknięcia szyn.

Ministerstwo Komunikacji ustala wynagrodzenie za odkrycie pęknięcia szyn, począwszy od 1 czerwca 1928 roku jak następuje:

	w kraju	na obszarze w. m. Gdańska
a) za odkrycie uszkodzeń w torach głównych na linji i na stacjach	6 zł.	4 gd. gd.
b) za odkrycie uszkodzeń na torach bocznych stacyjnych:	3 zł.	2 gd. gd.

Wypłata tego wynagrodzenia może nastąpić w ramach przydzielonych Dyrekcjom kredytów na dział 2, rozdział 9, § 1, poz. 1.

222.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 lipca 1928 r. Nr. I/12973/2/28 w sprawie pieczęci urzędowych.

W „Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej" z dnia 28.VI.1928 r. Nr. 65 pod poz. 593 ogłoszone jest na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 1.XII 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. N. 115 poz. 980) rozporządzenie wykonawcze Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 20.VI 1918 r. o pieczęciach urzędowych.

Wobec tego, że rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i że jego wykonanie poruczone jest wszystkim ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania podaję poniżej postanowienia wymienionych dwóch rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej dotyczące kolei państwowych, uzupełniając je w myśl tych rozporządzeń swojemi zarządzeniami.

Pieczęcią urzędową przedsiębiorstwa kolei państwowych jest pieczęć okrągła z wyobrażeniem orła państwowego pośrodku **i napisem, odpowiadającym nazwie danego urzędu** (jednostki administracyjnej), **w otoku.**

Pieczęcie urzędowe wyrabiane są tylko z metalu, a ich wyrób zastrzeżony jest wyłącznie Mennicy Państwowej.

Do **tłoczenia** w papierze oraz do **tuszu** przewidziane są pieczęcie następujących wymiarów: dla urzędów podległych bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji (t. j. Dyrekcje kolei państwowych, Kierownictwo Przebudowy Węzła Warszawskiego, Zarząd Budowy kolei państwowych Herby - Inowrocław i Bydgoszcz-Gdynia, Kierownictwo Budowy kolei państwowych Woropajewo-Druja i Biuro Rozrachunkowe P. K. P. w Byd-

goszczy) pieczęcie o średnicy **39 mm**, natomiast dla wszystkich innych jednostek administracyjnych pieczęcie o średnicy **36 mm**. Zaznacza się, że dla Ministerstwa Komunikacji jako władzy naczelnej przewidziana jest pieczęć o średnicy 46 mm.

Do **laku** tak Ministerstwo Komunikacji, jak wszystkie czy to bezpośrednio czy pośrednio podległe mu urzędy i jednostki administracyjne używać będą pieczęci o średnicy **30 mm**.

Do **legitymacyj** i innych dokumentów, na których ze względu na szczupłość miejsca nie mogą być używane pieczęcie normalnych wymiarów będą używane pieczęcie o średnicy **20 mm**.

Urzędy, podległe bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji, przedstawią tu wedle załączonego wzoru **do końca sierpnia 1928 r.** wykaz urzędów (jednostek administracyjnych), używających obecnie pieczęci urzędowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia i urzędów (jednostek adm.), które powinny być zaopatrzone w przyszłości w nowe pieczęcie urzędowe. Gdyby zupełnie wyjątkowo jedna pieczęć tego samego rodzaju danemu urzędowi (jednostce administracyjnej) nie wystarczałaby, należy podać w przedostatniej rubryce wykazu, ile egzemplarzy takiej pieczęci potrzeba i to należycie uzasadnić. W tym ostatnim wypadku poszczególne egzemplarze pieczęci tego samego urzędu (jednostki administracyjnej) oznaczone bowiem będą w stosownem miejscu numerami bieżącemi.

O ile zachodziłaby konieczność używania w pieczęciach skróconych nazw urzędów i jednostek administracyjnych ze względu na długość tych nazw, należy podać w wykazie dokładne brzmienie skrótów Ministerstwu Komunikacji, przyczem przestrzegać się musi zasady, że liczba liter w otoku pieczęci nie powinna przekraczać ilości milimetrów średnicy pieczęci (zatem zależnie od rodzaju pieczęci 39, 36, 30 i 20 liter).

Po zatwierdzeniu wymienionego wykazu przez Ministerstwo Komunikacji, urzędy podległe bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji skierują zamówienia na pieczęcie wprost do Mennicy Państwowej.

W sprawozdaniu, przedstawiającem wymagany powyżej wykaz, należy zaproponować termin, do którego obecnie używane pieczęcie powinny by zdaniem Dyrekcji być zastąpione nowemi pieczęciami.

Zatwierdzony wykaz będzie mógł być w przyszłości zmieniany tylko za zgodą Ministerstwa Komunikacji.

Pieczęcie urzędowe muszą się znajdować pod zamknięciem zasadniczo u Kierownika (naczelnika, zawiadowcy) danego urzędu. Wyjątki od tej zasady są dopuszczalne tylko za zezwoleniem Prezesa Dyrekcji względnie równorzędnego urzędu.

W razie zagubienia pieczęci należy bezzwłocznie zawiadomić o tem:

1) Ministerstwo Komunikacji. 2) właściwego prokuratora sądu okręgowego i 3) Mennicę Państwową w Warszawie.

Pieczęcie, które z powodu zniszczenia, uszkodzenia, zwinięcia lub zmiany nazwy urzędu (jednostki administracyjnej) i t. p. nie mogą być nadal używane, należy bezzwłocznie za pośrednictwem Ministerstwa Komunikacji, przekazać Mennicy Państwowej. Przepis ten odnosi się również do obecne używanych pieczęci po wprowadzeniu nowych.

Niniejsze rozporządzenie nie odnosi się do pieczęci nie mających formy okrągłej lub owalnej i nie wyobrażających orła państwowego lub podobnego godła. Takie pieczęcie mogą być w dotychczasowy sposób nadal zamawiane i używane.

Załącznik do rozporządzenia Nr. I/12973/2/28.

Wykaz urzędów (jednostek administracyjnych), które mają być zaopatrzone w pieczęcie.

Nr. porz.	Nazwa urzędu (jednostki administracyjnej)	Używa obecnie pieczęci: 1) do tłoczenia i tuszu, 2) do laku, 3) do legitymacyj	Czy pieczęć, wykazana w poprzedniej rubryce jest silnie, czy trochę zniszczona?	W jaką pieczęć urząd ma być zaopatrzony w przyszłości (do tuszu, laku, legitymacyj)?	Ile egzemplarzy pieczęci tego samego rodzaju potrzeba i dlaczego?	Jak ma ewentualnie opiewać skrót nazwy urzędu? Inne uwagi

MENNICA PAŃSTWOWA
WYMIARY PIECZĘCI PAŃSTWOWYCH | WYMIARY PIECZĘCI SAMORZĄDOWYCH
WIELKOŚĆ NATURALNA
PIECZĘCIE DO TUSZU I TŁOCZENIA NA PAPIERZE
MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU
46mm.
29mm
maksymalna liczba liter 46
MENNICA PAŃSTWOWA
39mm.
23½mm
maksymalna liczba lit 39
KASA SKARBOWA W WARSZAWIE
36mm.
21mm
maksymalna liczba liter 36
MIN. SPRAW WEWNĘTRZNYCH
20mm.
12mm
maksymalna liczba liter 20
WARSZAWSKI WOJEWÓDZKI ZWIĄZEK KOMUNALNY
45mm.
23½mm
36mm
maksymalna liczba liter 36
KRAKOWSKI POWIAT. ZWIĄZEK KOMUNALNY
40mm.
21mm.
32mm
maksymalna liczba liter 32
WÓJT GMINY MILANOWEK
35mm.
16mm.
28mm
maksymalna liczba liter 28
MAGISTRAT M. RADOMIA
25mm.
10mm
20mm
maksym. liczba liter 20
Napis na pieczęci okrągłej może zawierać conajwyżej taką liczbę liter, ile milimetrów mierzy średnica pieczęci
Napis na pieczęci owalnej może zawierać conajwyżej taką liczbę liter, ile milimetrów mierzy mniejsza średnica owalu
PIECZĘCIE DO LAKU
ZASTĘPSTWO BANKU POLSKIEGO W DUBNIE
30mm.
16mm
maksym. liczba liter 30
MAGISTRAT M. ST. WARSZAWY
30mm
12mm.
24mm
maksym. liczba liter 24
UWAGA: ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ
Z DN. 13-XII-927R./DZ.U.R.P. N115 p 980-1927R./ I Z DN. 20-VI-1928R./DZ.U.R.P. N65 p 593-1928R.

223.

Nr. I. 10589/2/28 z dnia 18 lipca 1928 r. W sprawie kosztów przeniesienia kandydatów.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że kandydatów referendarskich, technicznych, kolejowych, pobierających uposażenie według pewnych grup uposażenia, należy pod względem zwrotu kosztów przeniesienia traktować narówni z pracownikami etatowymi.

224.

Nr. I. 12398/B. O./28 z dnia 13 lipca 1928 r. W sprawie interwencyj pracowników kolejowych w Ministerstwie Komunikacji.

W ustępie 2 zarządzenia z dnia 28 lutego 1928 r. Nr. I. 24277/27, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym M. K. z dnia 15 marca b. r. Nr. 5 skreśla się wyrazy „do Naczelników Wydziałów włącznie", w miejsce nich umieszcza się słowa „z wyjątkiem Wiceprezesów i Naczelników Wydziałów D. K. P.".

225.

Nr. I. 1213/28 z dnia 24 lipca 1928 r. W sprawie umundurowania dla pracowników nieetatowych.

Na zapytanie jednej z Dyrekcji w sprawie interpretacji rozporządzenia z dnia 16/V 1927 r. Nr. I. 23964/2/26 Ministerstwo Komunikacji oznajmia:

1) Pracownicy wyznaczeni na zastępstwa turnusem służvbowym i zastępujący skutkiem tego stale i regularnie przez pewną ilość dni w tygodniu czy też miesiącu pracowników obowiązanych do noszenia mundurów winni otrzymać mundury jako stali zastępcy.

2) Oprócz pracowników wyznaczonych do stałych zastępstw turnusowych należy wyznaczyć pewną ilość pracowników do zastępowania pracowników obowiązanych do noszenia mundurów na wypadek choroby lub urlopu i ci pracownicy winni również otrzymać umundurowanie.

Nie jest wykluczone że wyznaczone ilości pracowników mogą się czasami okazać nie wystarczające, wypadki takie jednak będą rzadkie i pracownikom powołanym na zastępstwa w takich wypadkach należy wydawać na czas faktycznej potrzeby umundurowanie z inwentarza.

Koszty mundurów pracowników wyznaczonych na zastępstwa należy zarachować na ten dział służby, do którego pracownik wyznaczony jest na zastępcę.

226.

Nr. I. 10427/2/28 z dnia 27 lipca 1928 r. W sprawie wynagradzania pracowników czasowych.

W związku z rozporządzeniem z dnia 30/VIII 1927. Nr. I. 11585/2/27 Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że pracownikom czasowym należy płacić wynagrodzenie według następujących zasad:

1) Podstawę do olbliczenia należnego wynagrodzenia stanowi zasadniczo przepracowana dniówka; w związku z tem winni pracownicy czasowi otrzymywać w sobotę pełną dniówkę, mimo, że czas pracy wynosi w sobotę 6 godzin na dobę.

2) Wynagrodzenie pracownika czasowego, pełniącego służbę w kolejce, za wszytskie przepracowane dniówki w ciągu miesiąca kalendarzowego nie może być wyższe w danym miesiącu od wynagrodzenia pracownika czasowego tej samej grupy (rzemieślnika, robotnika kwalifikowanego, robotnika niewykwalifikowanego) w służbie nieturnusowej, wobec czego należy ustalać dla pracowników czasowych, pełniących służbę w kolejce odpowiednio zmniejszone stawki zarobków dziennych.

3) W razie konieczności zatrudnienia pracowników czasowych w godzinach nadliczbowych należy im wypłacić wynagrodzenie dodatkowe obliczone według postanowień art. 16 ustawy z dnia 18/XII 1918 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z r. 1920, Nr. 2, poz. 7).

4) Wynagrodzenie pracowników czasowych, ustalone na podstawie rozp. M. K. z dnia 30 sierpnia 1927 Nr. I. 11585/2/27 mogą w niektórych wypadkach być wyższe od płac pracowników nieetatowych stałych (samotnych) pełniących analogiczne czynności, ponieważ pracownicy czasowi nie pobierają dodatków ekonomicznych i płaca ich stanowi u pracowników żonatych źródło utrzymania dla całej rodziny, pracownicy nieetatowi stali zaś otrzymują dodatki ekonomiczne, które zwiększają ich wynagrodzenie w razie posiadania rodziny.

5) Rozporządzenie M. K. z dnia 30 sierpnia 1927 Nr. I. 11585/2/27 należy stosować również do pracowników czasowych kolei wąskotorowych z tem, że minimum wynagrodzenia czasowego robotnika niekwalifikowanego kolei wąskotorowych winny poszczególne Dyrekcje ustalać zależnie od miejscowych warunków.

SPRAWY FINANSOWE.

227.

Nr. II/3457/7/28 z dnia 4 lipca 1928 r. W sprawie księgowania staroużytecznych materjałów nawierzchni oddanych w dzierżawę.

W „Tablicy grup i podgrup rachunkowych obowiązujących na P. K. P." (zarządzenie z dnia 16/II 1926 r. Nr. II/1322/26, należy wprowadzić następujące poprawki i uzupełnienia:

W grupie rachunkowej „11":

A) w podgrupie „29" dotychczasową nazwę „Osoby i firmy prywatne za wypożyczone materjały" zmienić na nazwę: **„Materjały starоużyteczne, wydzierżawione osobom trzecim".**

B) w rubryce „Rodzaj operacji i t. d." przy podgrupie „29" zamiast dotychczasowego tekstu wpisać:

„Obciąża się konta wartością wydzierżawionych materjałów:

1) urzędom i przedsiębiorstwom państwowym na podstawie protokułu zdawczo-odbiorczego (rewersu) oraz na podstawie podpisanych przez te urzędy warunków użytkowania starоużytecznych materjałów nawierzchni,
2) instytucjom i przedsiębiorstwom komunalnym oraz przedsiębiorstwom i osobom prywatnym na podstawie umowy dzierżawnej. Konta te uznaje się wartością zwróconych materjałów względnie wpłatami na pokrycie tej wartości".

C) w rubryce „Uwagi dotyczące danej podgrupy rachunkowej" w danym wypadku „29" wpisać:

„Zarządy i Kierownictwa Budowy i Przebudowy, podległe Ministerstwu Komunikacji, winny również księgować na tej podgrupie materjały oddzierżawione osobom trzecim.

Dyrekcje Kolei Państwowych, odstępując staroużyteczne materjały Zarządom i Kierownictwom Budowy i Przebudowy, nie księgują tych materjałów na podgrupie „29", lecz obciążają bezpośrednio ich rachunki rzeczywistą wartością na podgrupie „16a", „16b" lub „16c" otwierając konta specjalne, jak naprzykład: Zarząd Budowy Bydgoszcz-Gdynia r/k wydzierżawionych materjałów, Kierownictwo Przebudowy Węzła Warszawskiego r/k wydzierżawionych materjałów i t. p. — Zarządy i Kierownictwa Budowy i Przebudowy zaś uznają wartością otrzymanych materjałów odnośne Dyrekcje i wprowadzają właściwe sumy na „Credit" podgrupy „16a", „16b" lub „16c" na specjalne konta, jak naprzykład: Dyrekcja Kolei Państwowych w Wilnie r/k wydzierżawionych materjałów. Na tych podgrupach „16a", „16b" i „16c" należy trzymać otwarte te pozycje do czasu zwrotu tych materjałów przez Zarząd i Kierownictwa — Dyrekcjom, od których były wypożyczone.

D) w rubryce „NN. wzorów i t. d." wpisać „Do Nr. 29 załącznik na wzorze Nr. I z podziałem na materjały wydzierżawione:

a) Władzom i Instytucjom państwowym,
b) Urzędom i Instytucjom komunalnym,
c) Osobom, firmom i instytucjom prywatnym.

W sprawozdaniach rocznych na wzorze lit. „H" należy poszczególne konta w powyżej wskazany sposób grupować."

E) w rubryce „Uwagi ogólne" wpisać datę i Nr. niniejszego zarządzenia oraz Nr. IV/2924) z dn. 14/III 1928 r.; (patrz Dz. Urz. M. K. Nr. 7 z dn. 1/IV 1928 r.) i Nr. V/1787/27 z dn. 7/III 1927 r.

F) w rubryce „Uwagi dotyczące danej podgrupy rachunkowej" przy podgrupach „16a", „16b" i „16c" należy wpisać następujące uwagi: „Podgrupa ta dzieli się na następujące konta: a) właściwe konta bieżące, które likwidują się bezwzględnie pieniężnie, b) konto z tytułu ruchu tymczasowego, które likwiduje się przez wpłatę nadwyżki dochodów do Kasy odnośnej Dyrekcji Kolei Państwowych i c) rachunek wydzierżawionych materjałów, który pozostaje otwarty do czasu zwrotu wydzierżawionych materjałów lub otrzymania pokrycia gotówkowego za zużyte materjały.

G) w rubryce „NN wzorów i t. d." wpisać:

Do Nr. 16a, 16b i 16c załączniki na wzorze Nr. I z podziałem na konta a, b i c, jak w rubryce „Uwagi dotyczące i t. d."

Niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i winno być uwzględnione przed zamknięciem ksiąg na dniu 1 kwietnia 1928 r. jakoteż i w sprawozdaniu za m-c marzec i rocznem za okres operacyjny 1927/1928 rok.

228.

Nr. II. 6267/6/28 z dnia 11 lipca 1928 r. W sprawie zmian w przepisach rachunkowych.

W przepisach rachunkowych dla kas biletowych, bagażowych i towarowych należy wprowadzić następujące zmiany i uzupełnienia:

art. 9 p. 5 dodaje się między słowami „okoliczności" a „pieniężnie" słowa: „i według uznania Dyrekcji w każdym poszczególnym wypadku", oraz między słowami „pieniężnie" a „administracyjnie" słowa: „do wysokości ceny biletu kl. I na pociąg najdroższy do stacji najodleglejszej".

art. 15 p. 2 ustęp a skreśla się w całości i zastępuje następującem brzmieniem:

„a) w komunikacji miejscowej bez względu na stacje przeznaczenia bagażu (przesyłek nadzwyczajnych), zapisując udziały należne kolejom państwowym i kolejom prywatnym normalno lub wąskotorowym, zarządzanym przez Polskie Koleje Państwowe, oddzielnie do rubryk 20 do 23 wykazu".

art. 29 p. 1 w samym końcu zamiast kropki dać przecinek i następnie zamieścić uzupełnienie tej treści: „na cedule zaś odnotować odręcznie lub za pomocą stempla datę i godzinę wysłania zawiadomienia o przybyciu przesyłki".

art. 31 p. 1 w ustępie 2-gim, w wierszu 4-ym pod b) skreślić po słowie „kontrolnego" kropkę, stawiając natomiast przecinek, w samym zaś końcu po słowie „związku" dodać „i każdego kierunku".

art. 31 p. 3 w ustępie i wierszu trzecim zamiast słowa „Kopje" umieścić „Pierwopisy".

art. 31 p. 3 ustęp 4 należy oznaczyć, jako p. 4-y, przyczem na jego początku przed słowem „wyniki" wstawia się: „w komunikacji miejscowej", skreślając jednocześnie w wierszu drugim słowa: „dla komunikacji miejscowej", oraz zamieniając na początku ustępu drugiego słowo „Kopje" na „Pierwopisy".

Dotychczasowe punkty 4, 5 i 6 otrzymują numerację 5, 6 i 7.

art. 32 p. 4 w ustępie 1-ym skreśla się w końcu od „formularzach" do „dochodów" włącznie, natomiast wprowadza się słowa: „specjalnych formularzach ceduł przewozowych, różniących się kolorem od ceduł zwykłych".

art. 34 p. 4 skreśla się w treści słowo „wypłacone" i „Nr. 18" poprawia się na „Nr. 17".

art. 34 p. 5 Zamiast „Zaliczki wypłacone" powinno być „Wypłacone zaliczki".

art. 35 B. p. 2. W końcu ustępu 1-go dodaje się nowe zdanie treści następującej:

„Stwierdzenie pobrania powinno opiewać na walutę, w której zaliczenie było nałożone(Komunikacja z w. m. Gdańskiem i kolejami zagranicznemi)".

art. 34 C. p. 3 (według redakcji rozporz. Ministerstwa Komunikacji z dnia 21/XII 1927 roku Nr. II/10656/6/28). W ustępie, gdzie jest mowa o cedule obciążającej z tytułu zaliczenia odwołanego lub zmniejszonego, należy między słowami „na stację przeznaczenia" a słowami „Do ceduły obciążającej" wstawić nowe zdanie tej treści: „Sumę zaliczenia odwołanego lub różnicę, o którą je zmniejszono przekazuje się zawsze bez przerachowania w walucie, w której zaliczenie pierwotnie było nałożone (komunikacje z w. m. Gdańskiem i kolejami zagranicznemi)".

art. 43 p. 1. W wierszu 2-im skreśla się słowa: „przesyłki przybyłe do wydania", a natomiast wstawia się: „do wydania przesyłki przybyłe, nie kartowane wprost do stacyj miejskich".

art. 43 p. 8. Nowy p. 8 wprowadza się w następującej redakcji:

„Zarachowanie przesyłek, kartowanych wprost do stacyj miejskich, dokonywa się na podstawie przepisów ogólnych".

Powyższe zmiany i uzupełnienia wchodzą w życie z dniem 1 sierpnia 1928 r.

229.

Nr. II/4491/7/28 z dnia 26 lipca 1928. W sprawie zmiany § 44 punktu 11 i 12 „Ogólnych przepisów o rachunkowości P. K. P."

Ministerstwo Komunikacji poleca w „Ogólnych przepisach o rachunkowości P. K. P." skreślić punkt 11 § 44 (strona 66) i wzamian skreślonej treści wprowadzić następującą:

11) Rachunki materjałowe (zestawienie wzór Nr. 35) sporządzone przez Oddziały, względnie Warsztaty Główne, winny być do dnia 15 każdego miesiąca przedłożone Wydziałom fachowym Dyrekcji. Wydziały fachowe, oraz Wydział osobowy Dyrekcji (odnośnie obrotów materjałów w służbie centralnej) uzgodnią w Wydziale Rachunkowym Dyrekcji w czasie od 20 każdego miesiąca wszelkie dowody rozchodowe i przychodowe, zarachowane w rachunkach materjałowych, z odnośnemi dowodami rachunku zasobowego, poczem sporządzą dla każdego działu służby ogólne zestawienie rozchodów i przychodów materjałowych wszystkich podwładnych im oddziałów i innych urzędów (wzór Nr. 35) w dwóch grupach, t. j. oddzielnej z rozchodu i oddzielnej z przychodu i ustalą ogólne sumy rozchodów, względnie przychodów materjałowych rozklasyfikowane na właściwe konta budżetowe i inne.

W punkcie 12, § 44 — pierwsze słowo „Uzgodnione" skreślić, w miejsce tego wpisać: „Sporządzone".

SPRAWY EKSPLOATACYJNE.

230.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji Nr. IV/19557/W z dnia 14 lipca 1928 roku w sprawie zmiany skrajni toru dla państwowej Górnośląskiej kolei wąskotorowej.

Na mocy przepisów ustępu 7 art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 roku o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 567) zarządzam co następuje:

Obowiązujące obecnie dla państwowej Górnośląskiej Kolei Wąskotorowej specjalne postanowienia uzupełniające do Przepisów o budowie i eksploatacji kolei (Bau- und Betriebs-ordnung z dn. 4 listopada 1904 r. Dz. U. Rz. Niem. z 1904 r. Nr. 47) zmienia się w sposób następujący:

§ 1.

Wprowadza się nowy rysunek skrajni dla toru państwowej Górnośląskiej kolei wąskotorowej, załączony do niniejszego rozporządzenia, punkty zaś specjalnych postanowień uzupełniających, dotyczące skrajni, otrzymują brzmienie następujące:

1) Na wszystkich torach szlaku, po których przechodzą pociągi prowadzone parowozami, powinna być zachowana skrajnia toru, wskazana na załączonym rysunku i oznaczona linją ciągłą. Budowle lub złożone obok kolei materjały winny być odsunięte od skrajni toru stosownie go granic wskazanych na tymże rysunku linją przerywaną.

2) Na torach stacyjnych, po których przechodzą pociągi prowadzone parowozami, obowiązuje skrajnia toru, jak na szlaku. Co do dozwolonego zbliżenia do osi toru budowli lub złożonych obok toru materjałów obowiązuje odpowiednie postanowienie p. 1.

3) Na torach, na których dokonywa się przetaczanie wagonów wyłącznie siłą ludzi lub zwierząt, może być stosowana skrajnia toru, wskazana na rysunku, o którym mowa w p. 1 linją kropkowaną. Na tych torach, o ile one łączą się z torami, po których przechodzą parowozy, należy zapomocą wyraźnych i odpowiadających swemu celowi znaków oznaczyć kres, do którego wolno parowozom dojeżdżać.

4) Przy zastosowaniu skrajni na łukach należy uwzględnić przechyłkę i poszerzenie toru.

5) Istniejące już odchylenia od postanowień punktów 1 — 4 mogą pozostać nadal aż do czasu większych zmian budowlanych.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Skrajnia dla górnośląskiej kolei wąskotorowej

Skrajnia dotychczasowa	Skrajnia
obowiązująca według przepisów o budowie i eksploatacji kolei z dnia 4 Listop. 1924 r.	obowiązująca według rozporządzenia Ministra Komunikacji z dn. 14 lipca 1928 r.

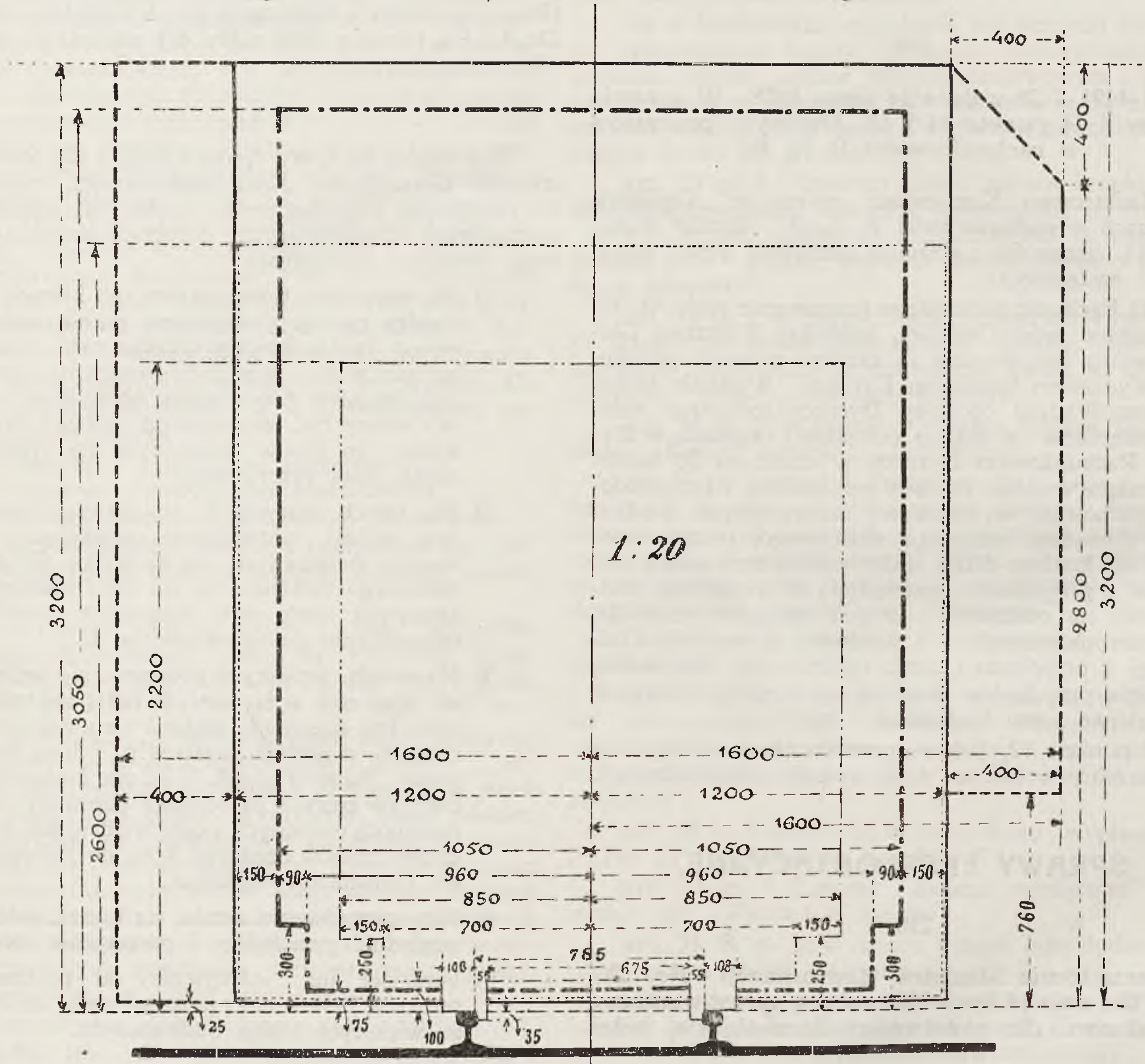

Objaśnienie:

Linja	Objaśnienie	Linja	Objaśnienie
———	Skrajnia toru na szlaku i stacjach na linjach z trakcją parową w miejscach gdzie niema budowli lub złożonych obok toru materjałów	·········	Skrajnia toru po którym odbywa się przetaczanie wagonów wyłącznie siłą ludzi lub zwierząt
		– – –	Skrajnia wagonów
- - - -	Granica odsunięcia od skrajni toru na linjach z trakcją parową budowli lub złożonych obok toru materjałów.	–·–·–	Skrajnia parowozów i niektórych wagonów, dopuszczonych do ruchu wyjątkowo z powodu większych ich rozmiarów.

231.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji Nr. IV/6404/11 z dnia 21 lipca 1928 r. w sprawie ustalenia skrótów telegraficznych dla oznaczenia stanowisk Delegatów Sztabu Generalnego przy Ministerstwie Komunikacji i Dyrekcjach Kolei Państwowych.

W uzupełnieniu rozporządzeń Ministra Kolei Nr. IV/4114/11 z dnia 12/VI 1925 r. w sprawie wprowadzenia skrótów telegraficznych dla oznaczenia stanowisk Urzędów w Dyrekcjach Kolei Państwowych i Nr. IV/8869/11 z dnia 5.X. 1925 r. w sprawie wprowadzenia skrótów telegraficznych dla oznaczenia stanowisk i urzędów w Ministerstwie Kolei, wprowadza się z dniem 1-go września r. b. zatwierdzone przezemnie niżej podane skróty telegraficzne dla oznaczenia stanowisk Delegatów Sztabu Generalnego, zatrudnionych przy Ministerstwie Komunikacji i przy Dyrekcjach Kolei Państwowych.

1) Delegat Sztabu Generalnego przy M. K. ... G. S. K.

2) Delegat Sztabu Generalnego przy Dyrekcji — G. S. O.

Skróty powyższe należy umieścić: pierwszy w rozporządzeniu Nr. 8869 w końcu spisu pod Nr. IX, drugi w rozporządzeniu Nr. 4114 w końcu wykazu stanowisk służby eksploatacyjnej.

232.

Nr. IV/9182/13 z dnia 9 lipca 1928 r. W sprawie postępowania z wagonami Z. S. R. R. nadchodzącemi z Niemiec.

W uzupełnieniu okólnika IV/9751/14 z 7/VII 1927 Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia: na linjach P. K. P. mogą znajdować się wagony sowieckie (cecha „CCCP" i „PCФCP"), które przeszły do Polski w komunikacji bezprzeładunkowej:

1) na mocy umowy o wzajemnem używaniu niehamulcowych wagonów towarowych typu rosyjskiego w komunikacji bezprzeładunkowej pomiędzy kolejami polskiemi a kolejami Z. S. R. R. (umowa K. B. R.) i
2) na mocy umowy o wzajemnem używaniu wagonów towarowych w komunikacji bezprzeładunkowej ze zmianą zestawów kołowych pomiędzy kolejami niemieckiemi a sowieckiemi tranzytem przez Litwę i Łotwę.

Wagony takie aczkolwiek stanowią własność jednego i tego samego zarządu kolei niemieckich, różnią s ę jednak co do traktowania ich na polskich kolejach, a mianowicie: **Wagony wymienione pod 1** przechodzą przez stację przestawcze Zdołbunów i Niegoriełoje: zwyczajne towarowe na wymianę, a specjalne na zasadach zwrotu terminowego. Wagony zwyczajne mogą kursować na P. K. P. aż do terminu następnej rewizji, wagony specjalne powinny być zwrócone przez ten sam punkt przestawczy w terminie ustalonym umową K. B. R.

Wagony wymienione pod 2, mogą nadejść na linje Polskich Kolei Państwowych przez punkty graniczne z kolei niemieckich, względnie z Prus Wschodnich. Te wagony, czy to zwyczajne towarowe, czy to specjalne przechodzą na P. K. P. na zasadach umowy R. J. V., powinny być okartkowane nalepkami wzoru A (§ 35 R. J. V.) i na podstawie p. 2 § 1 tej umowy powinny być traktowane jako wagony niemieckie i wysyłane w drodze powrotnej na koleje niemieckie w myśl postanowień R. J. V.

Wagonów wymienionych pod 2, nadchodzących na P. K. P. z Niemiec nie wolno wysyłać do Z. S. R. R. w komunikacji bezprzeładunkowej przez stacje przestawcze Zdołbunów lub Niegoriełoje, ponieważ za używanie tych wagonów, P. K. P. płacą kolejom niemieckim czynsz według § 9 R. J. V. i wskutek tego są zainteresowane w możliwie prędkim zwrocie ich na koleje niemieckie.

Celem odróżnienia wagonów kolei Z. S. R. R., przechodzących na P. K. P. z dwu różnych kierunków i na podstawie dwu różnych umów, wagony sowieckie które przeszły na koleje niemieckie przez Litwę i Łotwę, a następnie zostały skierowane na P. K. P., będą na kolejach niemieckich okartkowywane nalepkami z napisem: **„Wagen läuft im R. J. V.— verkehr"**. Nalepek takich nie wolno na P. K. P. ani usuwać, ani zaklejać innemi nalepkami.

Ministerstwo Komunikac i zaznacza, że przekazanie wagonu sowieckiego, przybyłego z Niemiec i kursującego na podstawie umowy R. J. V., kolejom sowieckim w komunikacji bezprzeładunkowej, bezpośrednio z P. K. P. przez jeden z punktów przestawczych (Zdołbunów, Niegoriełoje), spowoduje dla P. K. P. znaczne straty, ponieważ, począwszy od 15-go dnia, licząc od daty przyjęcia takiego wagonu, P. K. P. będą płaciły maksymalny czynsz dzierżawiony w końcu zaś możliwe, że będą zmuszone zapłacić odszkodowanie przewidziane § 7 R. J. V.

Celem uniknięcia podobnych wypadków Ministerstwo Komunikacji poleca Dyrekcjom Radomskiej i Wileńskiej zarządzić na stacjach Zdołbunów i Stołpce specjalnie baczny nadzór nad wagonami Z. S. R. R. i niezależnie od „wykazu wagonów" przepisanego umową K. B. R. (wzór Nr. 1), prowadzić specjalnie dla wagonów sowieckich „skorowidz wagonów" (Wzór Nr. 16).

Postępowanie w danym wypadku jest następujące: po przyjęciu od kolei Z. S. R. R. wagonów tychże kolei, biegnących w komunikacji bezprzeładunkowej, jednocześnie ze sporządzaniem „Wykazu wagonów" (wzór Nr. 1 K. B. R.) należy na st. Zdołbunów i Stołpce przybyłe wagony wpisywać do „skorowidza" (Wzór Nr. 16).

Po nadejściu na te same stacje graniczne (Zdołbunów Stołpce) grupy wagonów sowieckich, przeznaczonych, do oddania kolejom Z. S. R. R. należy sprawdzić według skorowidza, czy wszystkie te wagony przeszły w drodze pierwotnej przez stacje przestawcze polsko-sowieckie i tylko w wypadkach twierdzących podawać wagony do zmiany zestawów kołowych.

W razie ujawnienia wagonu, który w drodze pierwotnej do Polski, nie był wpisany do skorowidza, wagon ten należy zatrzymać i zapytać telegraficznie drugą stację przestawczą czy dany wagon nie przechodził na P. K. P. z kolei Z. S. R. R. W razie odpowiedzi twierdzącej wagon należy przestawić do Z. S. R. R.

W wypadkach zaś, kiedy przejście, przeznaczonego do oddania kolejom Z. S. R. R. wagonu w drodze pierwotnej z Z. S. R. R. na P. K. P. nie zostanie stwierdzone czy to na danej stacji granicznej czy to w drodze telegraficznego porozumienia między stacjami (Zdołbunów i Stołpce), należy wagon natychmiast zwrócić

na koleje niemieckie z zachowaniem przepisów § 4 R. J. V.

Wobec tego, że za czas istnienia bezprzeładunkowej komunikacji, mogły już zajść wypadki niewłaściwego przekazania na koleje Z. S. R. R. wagonów kol. Z. S. R. R., przybywających do Polski z Niemiec, należy na podstawie „wykazu wagonów" (wzór Nr. 1 K. B. R.) sporządzić „skorowidz" (wzór R. 16) za miesiące: marzec (od 25 marca), kwiecień, maj, czerwiec i lipiec r. b. do dnia wprowadzenia w życie niniejszego zarządzenia i w razie ujawnienia niewłaściwie oddanego wagonu donieść o tem Centr. Wagonowemu Biuru Obrachunkowemu, które w sprawie tej skomunikuje się z kolejami niemieckiemi i sowieckiemi. Po ukończeniu takiego pierwotnego zestawienia w przyszłości skorowidz prowadzić należy normalnie bieżąco.

Zarządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

233.

Nr. IV/8231/W. z dnia 1 lipca 1928 r. W sprawie wysokości stawek za świadczenia bocznicowe na kolejach wąskotorowych.

W myśl postanowienia § 10 szematu umowy bocznicowej, zamieszczonego w rozporządzeniu z dnia 26/II 1926 r. Nr. III/727/26, Ministerstwo Komunikacji ustala następujące roczne stawki za świadczenia z tytułu utrzymania i obsługi prywatnych bocznic wąskotorowych w granicach gruntu kolejowego, a także nadzoru nad nimi, — mianowicie:

1) Za utrzymanie 1 m. b. toru bocznicowego — 0,95 zł.

2) Za utrzymanie rozjazdów z szyn wąskotorowych (o wysokości do 110 m/m.).

a) zwyczajnego .... 50 zł.
b) angielskiego pojedyńczego ... 70 „
c) angielskiego podwójnego .... 80 „

2) Za utrzymanie rozjazdów z szyn normalnotorowych o wysokości 110 m/m i wyżej):

a) zwyczajnego .... 80 zł.
b) angielskiego pojedyńczego ... 115 „
c) angielskiego podwójnego .... 130 „

3) Za utrzymanie skrzyżowania 60 zł.

4 a) Za smarowanie zwrotnicy rozjazdu zwyczajnego — 5 zł.
b) Za smarowanie zwrotnicy rozjazdu angielskiego pojedyńcz. — 7 zł.
c) Za smarowanie zwrotnicy rozjazdu angielskiego podwójn. — 10 zł.

5) Za oświetlenie zwrotnic i sygnałów: od każdej latarki 16 zł.

6) Za dozór techniczny nad całą bocznicą — od 1 m. b. toru — 0,10 zł.

7) Za obsługę od każdego odgałęzienia — 70 zł.

Uwaga I. do p. p. 1, 2 i 3: gdyby stan bocznicy wymagał przeprowadzenia wymiany materjałów żelaznych nawierzchni, stanowiących własność posiadacza bocznicy w zakresie przekraczającym charakter wymiany bieżącej, wówczas koszty takiej wymiany winien opłacać posiadacz bocznicy, według rzeczywistych kosztów poniesionych przez Dyrekcję z doliczeniem przepisanego dodatku administracyjnego.

Uwaga II Do p. 7: Jeżeli bocznica wymaga oddzielnej obsługi, koszt utrzymania pracownika winien ponosić całkowicie posiadacz bocznicy.

Podane wyżej stawki ryczałtowe za świadczenia bocznicowe w obrębie gruntów kolejowych, mieszczą już w sobie przepisany dodatek administracyjny. Nie należy zatem doliczać do rachunków za świadczenia bocznicowe w obrębie gruntów kolejowych żadnych dodatków administracyjnych.

Opłaty za dzierżawę materjałów żelaznych nawierzchni wąskotorowej należy pobierać według rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 marca 1928 r. Nr. IV (2924/W Dziennik Urz. M. K, Nr. 7 poz. 74, 1928 r.).

Czynsz dzierżawny za grunta kolejowe, zajęte pod bocznice, obliczać należy nadal na zasadach wskazanych w okólniku b. Ministerstwa Kolei z dnia 31 stycznia 1925 r. Nr. IV/16671/13 oraz z dnia 8/XII 1925 r. Nr. IV/16314/13.

Stawki powyższe należy stosować przy zawieraniu nowych umów bocznicowych od dnia 1 lipca 1928 r. Co do umów istniejących, Dyrekcje K. P. powinny zaproponować stosowanie tych stawek posiadaczom bocznic, z którymi już zawarto umowy bocznicowe, i w razie ich zgody na to, poczynić odpowiednie zmiany w umowie (umowa dodatkowa); wprowadzone do umowy zmienione opłaty za świadczenia bocznicowe mają obowiązywać od dnia zawarcia umowy dodatkowej.

234.

Nr. IV.6307/11 z dnia 23 lipca 1928 r. W sprawie przejazdu pociągami towarowemi względnie na parowozach idących luzem pracowników kolejowych oraz osób obcych.

Wzamian zasadniczego rozporządzenia z dnia 10/VI 1922 r. Nr. IV/5853/16 oraz szeregu wydanych doń uzupełnień w sprawie przejazdu pociągami towarowymi, względnie na parowozach idących luzem pracowników kolejowych, nienależących do obsługi pociągu, oraz osób obcych, celem łatwiejszej orjentacji i ścisłego przestrzegania, poleca się co następuje:

1) Z przejazdu pociągami towarowemi, nieprzeznaczonemi, według rozkładu jazdy, do przewozu podróżnych względnie na parowozach idących luzem, mogą korzystać, na podstawie niżej podanych przepisów, następujące kategorje osób:

A) Pracownicy kolejowi:

a) Pracownicy kolejowi, delegowani do służby zastępczej, a wysyłani w wypadkach, niecierpiących zwłoki;

b) pracownicy kolejowi, wysyłani do niesienia pomocy w nieszczęśliwych wypadkach;

c) drużyny konduktorskie i parowozowe, udające się ze swych stałych miejsc służbowych do innych miejsc celem objęcia tam służby, względnie wracające z tych miejsc po ukończeniu służby.

Pracownicy, wymienieni pod punktami a, b i c, są uprawnieni do przejazdu pociągami towarowemi w wypadkach, niecierpiących zwłoki, również i na parowozach idących luzem na podstawie każdorazowego wpisania ich do raportów z jazdy przez dyżurnego ruchu, stwierdzającego jednocześnie cel i konieczność takiej podróży.

d) Organa kolejowe kontrolne służby wykonawczej, jak np.: Naczelnicy Oddziałów linjowych, Naczelnicy parowozowni, Kontrolerzy i instruktorzy Oddziałowi i Wydziałowi i t. p.;

e) Starsi zawiadowcy i zawiadowcy odcinków drogowych i sygnałowych, mostowniczowie oraz starsi monterzy i monterzy sygnalizacji;

f) lekarze kolejowi (felczerzy, akuszerki), udający się z pomocą do chorych pracowników kolejowych, względnie do członków ich rodzin;

g) pracownicy kolejowi przy przejazdach ze swych stałych miejsc zamieszkania do miejsc zatrudnienia i z powrotem, w razie niemożności korzystania dla tych przejazdów z kursujących pociągów pasażerskich;

h) pracownicy kolejowi i ich rodziny, przenoszeni do innych miejsc służbowych i odbywający podróż wraz ze swym dobytkiem.

Pracownicy, wymienieni pod punktami d, e, f, g i h, są uprawnieni do przejazdu pociągami towarowemi, a wymienieni pod punktami d, e i f, w wypadkach niecierpiących zwłoki, również i na parowozach, na podstawie, posiadanych przez nich, stałych lub jednorazowych zaświadczeń (biletów i listów przewozowych).

B) Pracownicy Urzędów Państwowych:

a) Pracownicy Zarządu Poczt i Telegrafów wraz z odnośnym personelem pomocniczym, zatrudnieni przy badaniu i utrzymywaniu sprawności przewodów telegraficznych i telefonicznych tego zarządu wzdłuż linij kolejowych;

b) organa Izby Kontroli Państwowej—przy delegacjach służbowych;

c) funkcjonarjusze Urzędów Celnych oraz Kontroli Skarbowej, przeznaczeni do manipulacji cłowej i rewizji skarbowej w pociągach;

d) Starostowie względnie delegowani przez nich w zastępstwie urzędnicy Starostw—w obrębie okręgu odnośnego Starostwa w uzasadnionych ważnych wypadkach;

e) Oficerowie Wojsk Polskich, oficerowie Korpusu Ochrony Pogranicza oraz oficerowie i podoficerowie instrukcyjni przysposobienia wojskowego w wypadkach pilnej potrzeby;

f) Funkcjonarjusze Policji Państwowej oraz funkcjonarjusze Żandarmerji Wojskowej w nagłych wypadkach pilnej potrzeby służbowej;

g) lekarze weterynaryjni, udający się do oględzin żywych zwierząt, przeznaczonych do załadowania, względnie wyładowania do i z pociągów na stacjach kolejowych;

h) lekarze powiatowi—w ważnych wypadkach, jak np. przy wybuchu epidemji, celem dokonania sekcji zwłok w obrębie wywłaszczenia kolejowego i t. p.

Powyższe kategorje osób są uprawnione do przejazdu pociągami towarowemi, a wymienieni pod punktem f), w wypadkach niecierpiących zwłoki również na parowozach idących luzem na podstawie zaświadczeń ich odnośnej władzy o konieczności takiej podróży.

C. Osoby obce.

a) Dozorcy (konwojenci), towarzyszący przesyłkom (zwłok, żywych zwierząt i t. p.);

b) członkowie straży pożarnej oraz kopalnianych załóg ratunkowych, gdy jadą z pomocą w nieszczęśliwych wypadkach,

c) trupy wędrowne (cyrki, menażerje, karuzele i t. p.), odbywające podróż wraz ze swym dobytkiem;

d) pracownicy państwowi oraz wojskowi i ich rodziny, przenoszeni ze względów służbowych i odbywający podróż wraz ze swym dobytkiem;

e) osadnicy i ich rodziny, odbywający podróż wraz ze swym dobytkiem.

Powyższe kategorje osób są uprawnione do przejazdu pociągami towarowemi na podstawie odnośnych obowiązujących Przepisów Przewozowych i Postanowień Taryfowych.

2) Poza wyżej wymienionemi wypadkami mogą być udzielane zezwolenia na przejazd pociągami towarowemi i innym osobom w wypadkach nagłych i niecierpiących zwłoki, o ileby późniejszy przejazd tych osób pociągami pasażerskiemi mógłby wywołać ujemne następstwa, jak np.:

a) lekarzom, felczerom i akuszerkom prywatnym, udającym się do ciężko chorych pracowników kolejowych lub członków ich rodzin, w razie niemożności dostarczenia tym osobom we właściwym czasie pomocy lekarskiej przez odnośny personel kolejowy;

b) duchownym i towarzyszącym im ministrantom, udającym się do ciężko chorych pracowników kolejowych lub członków ich rodzin i t. p.

Zezwolenia na takie wyjątkowe przejazdy mogą udzielać zasadniczo tylko Wydziały względnie Oddziały Eksploatacyjne, do których powinny się zwracać z tem, w miarę potrzeby, zainteresowane stacje. W tych zaś wypadkach, gdy uzyskanie takich zezwoleń nie może być otrzymane w potrzebnym terminie, a odjazd dotyczących osób ma nastąpić natychmiast, pozwolenie na przejazd taki może udzielić sam zawiadowca stacji, względnie jego zastępca z obowiązkowem późniejszem doniesieniem Oddziałowi względnie Wydziałowi Eksploatacyjnemu o udzielonem pozwoleniu i jego motywach.

3) Na przejazd pociągami towarowemi względnie na parowozach idących luzem, z wyjątkiem osób, posiadających odpowiednie bilety kolejowe wolnej jazdy lub inne jednorazowe zaświadczenia, powinny być wykupione bilety III klasy z uwzględnieniem ulg, przysługujących jadącym osobom w myśl odnośnych Postanowień Taryfowych.

4) Osoby, jadące pociągami towarowemi, należy umieszczać zasadniczo w wagonach służbowych (brankardach), przeznaczonych dla drużyn konduktorskich.

Ilość osób, mogących jechać jednocześnie w wagonie służbowym (brankardzie) względnie na parowozie, idącym luzem, nie powinna przekraczać takiej ilości, jaka może się tam zmieścić bez uszczerbku tak dla drużyn pociągowych przy wykonywaniu powierzonych im czynności służbowych, jak i dla samych jadących osób.

Zasadniczo na parowozie pociągowym, podczas ruchu, nie powinno znajdować się więcej, jak pięć osób, włączając drużynę parowozową.

W tych zaś przypadkach, gdy na parowozie, idącym luzem, ma jechać drużyna konduktorska, na takim parowozie może znajdować się i więcej, niż pięć osób, jednak wszystkie osoby ponad pięć powinny być umieszczone na tendrze parowozu.

5) Wsiadanie i wysiadanie osób, jadących pociągami towarowemi, może się odbywać jedynie w miejscach (stacja, przystanek) wyznaczonego rozkładem jazdy postoju tych pociągów, za wyjątkiem lekarzy, felczerów i akuszerek kolejowych, dla wsiadania i wysiadania których dopuszczalne jest zatrzymanie pociągów, oprócz

osobowych pośpiesznych, również i w miejscach, gdzie nie jest przewidziany postój danych pociągów.

6) W celach ścisłej kontroli wszelkie przejazdy osób postronnych pociągarni towarowemi względnie na parowozach idących luzem, powinny być notowane na stacjach wsiadania tych osób przez dyżurnych ruchu w Dziennikach Ruchu oraz w Raportach z Jazdy, z podaniem ich nazwisk i stanowisk oraz rodzaju posiadanych przez nich zaświadczeń, uprawniających do takiej podróży.

7) W poszczególnych wypadkach, nieprzewidzianych niniejszem rozporządzeniem, należy zwracać się po decyzję do Ministerstwa Komunikacji.

235.

Nr. IV/10492/11 z dnia 23 lipca 1928 r. W sprawie wprowadzenia książek zażaleń dla pokoi noclegowych.

Celem ujednostajnienia porządku przy załatwianiu spraw, dotyczących zażaleń na niedokładności w pokojach noclegowych, Ministerstwo Komunikacji wprowadza niniejszem dla tych lokali specjalne książki zażaleń według umieszczonego niżej wzoru, porządek prowadzenia których ustala się jak następuje:

Dla każdej grupy pokoi noclegowych jednego przeznaczenia, jak to: koszar dla drużyn konduktorskich, koszar dla drużyn parowozowych, pokoi służbowych i pokoi komisyjnych, znajdujących się na jednej stacji, powinna być zaprowadzona oddzielna książka zażaleń, które to książki powinny przechowywać się u osoby, której będzie powierzoną bezpośrednia piecza nad tym lokalem (dozorca, woźny, stróż).

W każdym z wyżej wymienionych lokali powinno być umieszczone na widocznem miejscu obwieszczenie, u kogo — z podaniem stanowiska i nazwiska — i gdzie mianowicie — z podaniem numeru mieszkania, względnie pokoju — znajduje się książka zażaleń.

Książka zażaleń powinna być wydawana żalącemu się na jego żądanie niezwłocznie, który zażalenie swe powinien wpisać do książki zażaleń własnoręcznie w obecności osoby, u której książka ta znajduje się na przechowaniu.

Żalący się po wpisaniu zażalenia, powinien go podpisać pełnem nazwiskiem i imieniem, podając zarazem swoje stanowisko służbowe i miejsce pracy, oraz może powołać się na świadków.

Po wpisaniu zażalenia obowiązany jest pracownik, u którego znajduje się na przechowaniu książka zażaleń, przedstawić ją niezwłocznie swej bezpośredniej miejscowej zwierzchności (zawiadowca stacji, naczelnik parowozowni), dając jednocześnie wyjaśnienia, dotyczące zapisanego zażalenia.

Powyżej wymieniona zwierzchność, po zaznajomieniu się z treścią zażalenia, załatwia, w miarę możności, sprawę zażalenia własną kompetencją i wpisuje wynik załatwienia w odnośnych rubrykach odwrotnej strony zażalenia, stwierdzając to swoim podpisem.

Tak w przypadku powyższym, jak również, gdy załatwienie zażalenia przekracza kompetencję zwierzchnika, zażalenie wraz z odnośnym wyjaśnieniem zwierzchnika przesyła się miejscowemu Naczelnikowi Oddziału Eksploatacyjnego względnie Mechanicznego, a gdzie niema takich Oddziałów, do odnośnego Wydziału Dyrekcji.

Przed wysłaniem zażalenia do Oddziału, względnie Wydziału, powinien być wpisany do grzbietu książki zażaleń odpis odnośnego zażalenia, poświadczony u dołu przez zawiadowcę stacji, względnie Naczelnika Parowozowni oraz odnotowano tamże, kiedy zażalenie zostało skierowane do powyższej władzy.

Po otrzymaniu decyzji, zawiadowca stacji względnie naczelnik parowozowni wpisują własnoręcznie do książki zażaleń, z podaniem numeru i daty pisma, oraz daty jego otrzymania i stwierdza to swym podpisem.

Kontrolerzy i inni pracownicy rewizyjni, obowiązani są perjodycznie sprawdzać książki zażaleń, tak co do porządku ich prowadzenia, jak i co do załatwienia wpisanych zażaleń.

Istniejące obecnie w niektórych Dyrekcjach książki tego samego przeznaczenia, powinny być zastąpione nowym wzorem.

Zamówienia na powyższe książki zażaleń należy przesyłać zwykłym trybem do Wydziału Zasobów M. K. po otrzymaniu zawiadomienia o ustalonej dla tej książki serji i numeru.

Grzbiet.

Dyrekcja Kolei Państwowych w ....
....
Pokoje noclegowe ....
st. ....
Zażalenie Nr. ....
Treść:

Dnia ....192....... r.
Podpis ....
(nazwisko, imię i stanowisko służbowe).
Świadkowie:
(nazwisko, imię i stanowisko służbowe)

(wypełnia stacja lub parowozownia, robiąc odpis z zażalenia).

Dyrekcja Kolei Państwowych w ....
....
Pokoje noclegowe st. ....
Zażalenie Nr. ....
(wypełnia skarżący się).
Treść:

Dnia ....192.............r.
Podpis ....
(nazwisko, imię, stanowisko służbowe i miejsce pracy)
Powołuje się na świadków ....
(nazwisko, imię, stanowisko służbowe i miejsce pracy, względnie zamieszkania).

Do

P. Naczelnika .... Oddziału

Eksploatacyjnego
―――――――
Mechanicznego

Przesyłając drugostronne zażalenie ....
....
i wyjaśnienie odnośnych pracowników, zawiadamiam:

Zawiadowca stacji
Podpis ―――――――
Naczelnik Parowozowni

Zażalenie wysłano

RO
――― dnia .... 192........ r.
MO

Nr...............

Zawiadowca stacji
Podpis ―――――――
Naczelnik Parowozowni

Decyzja RO
――― względnie Dyrekcji
MO

(wstawić datę, rok i treść pisma).

Zawiadowca stacji
Podpis ―――――――
Naczelnik Parowozowni

236.

Nr. VI/10726/13 z dnia 25 lipca 1928 r. W sprawie Kierownictwa Budowy K. P. Woropajewo—Druja.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 marca r. b. N. V/3012/16b/28, ogłoszonego w Dz. Urz. M. K. N. 9 z 1928 r., zezwala się Kierownictwu budowy Kol. Państwowych Woropajewo — Druja przewozić według taryfy gospodarczej przesyłki na potrzeby własne na zasadzie dyspozycji i listów przewozowych, wystawianych przez wymienione Kierownictwo.

Obliczone w ten sposób należności należy kredytować na rachunek Kierownictwa Budowy K. P. Woropajewo — Druja.

SPRAWY ZASOBOWE.

237.

Nr. VI/10922/23/28 z dnia 13 lipca 1928 r. W sprawie stosowania na P. K. P. zatwierdzonych warunków technicznych.

Ministerstwo Komunikacji poleca z dniem ogłoszenia niniejszego stosować na P. K. P. poniżej podane warunki techniczne na dostawy:

1) **Warunki techniczne na dostawę rusztów parowozowych dla P. K. P.**

Warunki techniczne na dostawę rusztów parowozowych dla P. K. P.

Wygląd zewnętrzny.

Ruszty parowozowe powinny pod względem wymiarów ściśle odpowiadać zatwierdzonym rysunkom lub wzorcom. Ruszty powinny być dobrze oczyszczone, posiadać gładką powierzchnię i ostre krawędzie, bez nadlewów i nie powinny być wichrowate.

Długość wymiarów rusztów może się wahać w granicach od 0 do minus 0,5%, szerokość szczelin od + do —10%, pozostałe wymiary od + do —5% wskazanych na rysunku. Każdy ruszt powinien posiadać wypukły numer modelu, oraz znak wytwórni. Odlew rusztów powinien być czysty, wolny od szlaki, pęcherzy i porowatości, materjał zaś odlewniczy (żeliwo), odznaczać się twardością i odpornością na ogień, przyczem dla rusztów z wierconemi otworami powinien posiadać taką twardość, aby się dał obrabiać świdrem i ścinakiem; powinno to być wypróbowane na 2 sztukach z każdej partji rusztów z otworami. Ruszty powinny być dostarczane w surowym stanie, t. j. nie malowane i nie zaciągnięte grafitem.

Badanie próbne.

Należy sprawdzić nie mniej, niż 3% każdego typu dostarczonych rusztów parowozowych co do wymiaru, czystości odlewu i dokładności oczyszczenia.

Sztuki źle oczyszczone, lub z wadami w odlewie odrzuca się.

Nadwyżka rusztów ponad 3%, wagi podanej na rysunku lub, w braku tejże — średniej wagi, otrzymanej po przeważeniu 10 sztuk rusztów, ściśle odpowiadających wymiarom na rysunku — opłacie nie podlega.

Badanie powtórne.

W razie niepomyślnych wyników zewnętrznych oględzin, pomiarów lub prób na twardość wybranych rusztów z każdej partji — dostawcy przysługuje prawo przebrania rusztów na miejscu dostawy i poddania ich powtórnemu badaniu. W tym wypadku próbom podlega podwójna ilość, t. j. 6% rusztów z każdej partji, przyczem w razie ujemnych wyników chociażby jednej próby, całą partję odrzuca się, dostawcy zaś nie przysługuje prawo do jakichkolwiek odszkodowań.

Cecha P. K. P. Ser. Z. Nr. 186.

2) **Warunki techniczne na dostawę włosia do robót tapicerskich dla P. K. P.**

Warunki techniczne na dostawę włosia do robót tapicerskich dla P. K. P.

Wygląd zewnętrzny:

Włosie do robót tapicerskich powinno pochodzić z ogonów i grzyw końskich, nie posiadać domieszek

sierści świńskiej lub włókien roślinnych, i ściśle odpowiadać zatwierdzonym wzorom.

Długość włosów nie powinna być mniejsza, niż 250 mm. Włosy powinny być dokładnie oczyszczone, wygotowane i mocno skręcone w warkocze o długości conajmniej 2 mtr.; włosy nie powinny być farbowane, wobec czego kolor ich może być niejednolity.

Badania próbne:

Po porównaniu dostarczonego włosia z zatwierdzonym wzorem, należy rozkręcić nie mniej, niż 3% warkoczy sprawdzić długość włosia i przekonać się za pomocą spalania pojedyńczych włosów, czy niema włókien roślinnych, które spalają się, a włos prawdziwy zwęgla się. Po dokonaniu prób odrzuca się te partje, z których próby dały ujemne wyniki. Powyższą ilość warkoczy włosia, które na podstawie zewnętrznych oględzin i zgodności wymiarów zostały przyjęte należy dokładnie zważyć, następnie wyprać i zważyć powtórnie. Różnica wagi przed i po wypraniu wskaże stopień zanieczyszczenia, który nie powinien przekraczać 1%. Jeżeli waga rzeczywista przyjętego włosienia przekracza wagę obliczoną w powyższy sposób więcej, niż o 1%, to nadwyżka wagi opłacie nie podlega.

Badanie powtórne:

Jeżeli dostawca zakwestjonuje wynik badania pierwszej próby, na podstawie której włosie odrzucono, przeprowadza się na żądanie i koszt dostawcy powtórną próbę z ponownie wybranej podwójnej ilości warkoczy, przyczem ujemne wyniki choć jednej próby decydują o odrzuceniu całej partji włosia, dostawcy zaś nie przysługuje prawo do jakichkolwiek odszkodowań.

Cecha P. K. P. Ser. Z. Nr. 187.

3) Warunki techniczne na dostawę trawy morskiej do robót tapicerskich dla P. K. P.

Warunki techniczne na dostawę trawy morskiej do robót tapicerskich dla P. K. P.

Wygląd zewnętrzny.

Trawa morska powinna być sucha, bez grubych zdziebeł, koloru zbliżonego do siana i ściśle odpowiadać zatwierdzonym wzorom.

Długość trawy powinna być nie mniej, niż 250m/m i być mocno skręcona w warkocze o średnicy około 30 m/m. i długości do 2 m.

Trawa powinna być sprężysta i po rozkręceniu przy skubaniu i zgnieceniu w rękach nie powinna się łamać i dawać odpadków w postaci sieczki.

Próbne badanie:

Po porównaniu dostawy z zatwierdzonym wzorem należy rozkręcić nie mniej jak 3% warkoczy, które na podstawie zewnętrznych oględzin i zgodności wymiarów zostały przyjęte, dokładnie zważyć i następnie, po wysuszeniu w normalnej pokojowej temperaturze w przeciągu 24 godzin, zważyć powtórnie.

Jeżeli waga rzeczywista przyjętej trawy przekracza wagę obliczoną w powyższy sposób więcej, niż o 2% to nadwyżka wagi opłacie nie podlega.

Powtórne badanie:

Jeżeli dostawca zakwestjonuje wynik badania pierwszej próby, na podstawie której trawę odrzucono, przeprowadza się na żądanie i koszt dostawcy powtórną próbę z ponownie wybranej podwójnej ilości warkoczy, przyczem ujemne wyniki choć jednej próby, decydują o odrzuceniu całej partji trawy, dostawcy zaś nie przysługuje prawo do jakichkolwiek odszkodowań.

Cecha P. K. P. Ser. Z. Nr. 188.

SPRAWY SANITARNE.

238.

Nr. S. 331/28 z dnia 20 lipca 1928 r. W sprawie zasadniczych postanowień ustawy z dnia 19 maja 1920 o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272).

W związku z ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji Nr. 11, poz. 59 okólnikiem Ministerstwa Komunikacji Nr. I.19120/2/27 z dnia 23 listopada 1927 w sprawie ubezpieczenia na wypadek choroby pracowników czasowych (sezonowych) ogłasza poniżej dla użytku miejsc służbowych, zatrudniających pracowników czasowych, te postanowienia wymienionej ustawy, których znajomość odnośnym zwierzchnikom służbowym jest w praktyce potrzebną:

Ustawa przewiduje po jednej Kasie Chorych na każdy powiat, a za zezwoleniem Urzędu Ubezpieczeń, także w miastach, liczących ponad 50.000 ludności. (art. 1).

Właściwość Kasy stosuje się do stałego miejsca zatrudnienia w okręgu Kasy (art. 5/I). Miejscem zatrudnienia jest stałe miejsce pracy ubezpieczonego, przyczem stałe miejsce pracy (warsztat, biuro, magazyn, urząd i t. p.) ubezpieczonego pozostaje jego miejscem zatrudnienia, chociażby w niem czasowo nie pracował, a na zlecenie pracodawcy wykonywał krótkotrwałe roboty poza obrębem swego okręgu kasowego. Miejscem zatrudnienia ubezpieczonych, którzy nie mają stałego miesca pracy, jest siedziba pracy przedsiębiorstwa. (art. 9).

Ubezpieczeni stają się członkami Kasy od dnia rozpoczęcia zatrudnienia, uzasadniającego członkostwo. (Art. 10)

Niezdolni do pracy wskutek choroby (względnie połogu) pozostają członkami tak długo, dopóki Kasa udziela im zasiłków pieniężnych. (Art. 12).

Ubezpieczony przestaje być członkiem Kasy, gdy na podstawie ubezpieczenia staje się członkiem innej Kasy Chorych lub gdy porzuca zatrudnienie, na podstawie którego podlegał obowiązkowi ubezpieczenia. (Art. 13/I, II).

Pracodawcy (Zarząd Kolei Państw.) obowiązani są w ciągu 3 dni od daty przyjęcia lub zwolnienia pracownika (a jeżeli przedsiębiorstwo znajduje się w innem miejscu, niż Zarząd Kasy, w ciągu 5 dni) zawiadomić o tem piśmiennie Zarząd Kasy. Zawiadomienie o przyjęciu lub zwolnieniu pracowników winno zawierać między innemi: adres i nazwę Kasy Chorych, do której skierowane jest zawiadomienie, firmę i adres przedsiębiorstwa imię i nazwisko ubezpieczonego, datę i miejsce jego urodzenia oraz rodzaj zatrudnienia, dzień rozpoczęcia

lub opuszczenia przezeń pracy, pełny zarobek ubezpieczonego w myśl artykułu 19, ust. II wreszcie stan cywilny wraz z wymienieniem osób, będących na utrzymaniu ubezpieczonego. Przy zawiadamianiu należy używać wzorów, ustanowionych przez Zarząd Kasy. Kasa może zgodzić się na inny sposób zgłaszania obowiązanych do ubezpieczenia. (Art. 15).

Od pracodawców, którzy nie zgłoszą podlegającego ubezpieczeniu w ciągu 3, ewentualnie 5 dni od dnia przyjęcia do pracy, Zarząd Kasy ściąga składki, przypadające za czas od przystąpienia do pracy, do dnia, w którym Kasa dowiedziała się o niezgłoszeniu, (tak za pracodawcę, jak za ubezpieczonego). Prócz tego Zarząd Kasy ma prawo nałożyć na pracodawcę obowiązek zapłacenia 1 do 5-cio krotnej kwoty zaległych składek. (Art. 16).

„Płacą ustawową", miarodajną dla określenia wysokości zasiłków pieniężnych i składek jest ustalona w ustawie płaca jednej z grup ubezpieczonych, do której zalicza się członków na podstawie ich zarobku miesięcznego, tygodniowego lub dziennego.

Przy obliczaniu składek i zasiłków tydzień liczyć należy za dni 7, a miesiąc za dni 30. Do zarobku ubezpieczonych obok pensji (uposażenia) lub płacy roboczej, zaliczać należy wszelkie świadczenia w gotówce (premje, tantjemy, gratyfikacje, dodatki i t. p.). (Art. 19).

Ubezpieczonych stosownie do ich zarobku dzieli się na następujące grupy zarobkowe:

Grupa zarobk.	D l a z a r a b i a j ą c y c h			Płaca ustawowa wynosi dziennie zł.
	d z i e n n i e	albo tygodniowo	albo miesięcznie	
	w z ł o t y c h			
1	do 1.00	do 6.00	do 25.00	0.75
2	ponad 1.00 „ 1.50	ponad 6.00 „ 9.00	ponad 25.00 „ 37.50	1.25
3	„ 1.50 „ 2.00	„ 9.00 „ 12.00	„ 37.50 „ 50.00	1.75
4	„ 2.00 „ 2.50	„ 12.00 „ 15.00	„ 50.00 „ 62.50	2.25
5	„ 2.50 „ 3.00	„ 15.00 „ 18.00	„ 62.50 „ 75.00	2.75
6	„ 3.00 „ 4.00	„ 18.00 „ 24.00	„ 75.00 „ 100.00	3.50
7	„ 4.00 „ 5.00	„ 24.00 „ 30.00	„ 100.00 „ 125.00	4.50
8	„ 5.00 „ 6.00	„ 30.00 „ 36.00	„ 125.00 „ 150.00	5.50
9	„ 6.00 „ 7.00	„ 36.00 „ 42.00	„ 150.00 „ 175.00	6.50
10	„ 7.00 „ 8.00	„ 42.00 „ 48.00	„ 175.00 „ 200.00	7.50
11	„ 8.00 „ 9.00	„ 48.00 „ 54.00	„ 200.00 „ 225.00	8.50
12	„ 9.00 „ 10.50	„ 54.00 „ 63.00	„ 225.00 „ 262.00	9.75
13	„ 10.50 „ 12.50	„ 63.00 „ 75.00	„ 262.00 „ 312.50	11.50
14	„ 12.50	„ 75.00	„ 312.50	12.50

Zarząd Kasy wpisuje każdego członka do danej grupy zarobkowej na podstawie podanego przy zgłaszaniu zarobku. W razie zmiany zarobku członek Kasy zostaje zaliczony do grupy odpowiedniej, poczynając od pierwszego poniedziałku po złożeniu odnośnego oświadczenia. Jeśli Kasa nie jest w stanie ustalić rzeczywistego zarobku ubezpieczonego, przyjmuje przeciętny zarobek lokalny w danym zawodzie za podstawę do zaliczenia go do jednej z grup zarobkowych. Terminatorów i praktykantów, niepobierających żadnego wynagrodzenia, Kasa zalicza do pierwszej grupy zarobkowej. (Art. 20).

Minister Pracy i Opieki Społecznej może w razie zmiany stosunków zarobkowych zarządzić utworzenie dalszych grup zarobkowych. Również Kasa może za zgodą Urzędu Ubezpieczeń zmienić podział na grupy zarobkowe, oraz rozszerzyć najwyższą obecnie granicę płacy ustawowej ponad 12 zł. 50 gr. dziennie. (Art. 21).

Składki wynoszą w zasadzie 6½% płacy ustawowej. Gdy składki nie wystarczają na pokrycie świadczeń obowiązkowych i innych wydatków statutowych, mogą być za zgodą Urzędu Ubezpieczeń podniesione. (Art. 46).

Członkowie płacą 2/5 przypadającej za nich składki, ich pracodawcy zaś 3/5. Za terminatorów i praktykantów, nie pobierających żadnego wynagrodzenia, składki opłacają w całości ich pracodawcy. (Art. 47).

Członkowie, k órzy czasowo otrzymują płacę mniejszą, pozostają nadal w swej dawnej wyższej grupie zarobkowej, jeżeli sami opłacają różnicę składki. Jeżeli Kasa stwierdzi bądź na żądanie ubezpieczonego bądź z własnej inicjatywy, że zarobek ubezpieczonego jest wyższy od podanego w deklaracji pracodawcy, to przenosi ubezpieczonego do wyższej grupy zarobkowej. (Art. 50).

Składki winny być wpłacane aż do dnia zawiadomienia zgodnie z art. 15 ust. I o zaprzestaniu pracy przez ubezpieczonego i obliczane zawsze za pełny tydzień. Za członków wstępujących w pierwszej połowie tygodnia (poniedziałek, wtorek, środa) Kasa pobiera składkę całotygodniową, za wstępujących zaś w drugiej połowie tygodnia (czwartek, piątek, sobota) nie pobiera żadnej. Za członków, występujących w pierwszej połowie tygodnia, Kasa nie pobiera wcale składki tygodniowej lub zwraca już wpłaconą. Za występujących w drugiej połowie tygodnia Kasa pobiera składki za pełny tydzień. (Art. 51).

Składki winny być wpłacone w terminach i w sposób, ustanowiony przez Zarząd Kasy. Składki za ubez-

pieczonych winni wnosić lub nadsyłać na swój koszt sami pracodawcy; obowiązani są oni również zwracać koszty pocztowe, wynikłe z napomnienia o zaległe składki. Zarząd Kasy ma jednakże prawo pobierać składki i przez własnych inkasentów. (Art. 52).

Od zaległych składek ubezpieczeniowych, o ile zaległość wynosi więcej, niż 12 zł. 50 gr., należy uiścić Kasie odsetki zwłoki w wysokości 6 od sta za rok. Obowiązany do zapłaty staje się winnym zwłoki w zapłacie, jeżeli nie uiści należności za odnośny okres płatności w ciągu następnego miesiąca i nie otrzyma zezwolenia na odroczenie z wyraźnem zwolnieniem od odsetek zwłoki. (Art. 54)

Część składek, przypadająca na ubezpieczonych, pracodawca **potrąca** przy wypłacie z należnych im **za odnośny okres czasu zarobków**. Składki winny być zaokrąglone do (5) groszy. Pracodawca obowiązany jest dać listę składek Kasy Chorych do przejrzenia każdemu ze swych pracowników (Art. 55).

Ubezpieczony, niezdolny do pracy wskutek choroby, w czasie korzystania z zasiłków, składek nie opłaca; dotyczy to i położnic, pobierających zasiłek połogowy. (Art. 57).

Zarządy Kasy są uprawnione za zgodą Urzędu Ubezpieczeń do podwyższenia części składek, przypadającej na pracodawców w tych przedsiębiorstwach, w których zostaje stwierdzone większe niebezpieczeństwo dla zdrowia bądź wskutek samego charakteru i urządzenia przedsiębiorstwa, bądź wskutek materjałów, używanych do produkcji i uznanych przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego za szkodliwe. (Art. 59).

Kasy Chorych działają na podstawie niniejszej ustawy, statutów, zatwierdzonych przez Urząd Ubezpieczeń i uchwał Rady Kasy. Przy założeniu obowiązuje statut normalny, wydany przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej. (Art. 60).

Władzami Kasy są: Rada Kasy, Komisja Rewizyjna i Komisja Rozjemcza. (Art. 61).

Zarząd orzeka w pierwszej instancji:

a) w sprawie obowiązku ubezpieczenia, obowiązku płacenia składek lub ich zwrotu, oraz w sprawie zaliczenia do grup zarobkowych;

b) w sprawie rozrachunku części składek pomiędzy pracodawcą a członkami;

c) w sprawie kar pieniężnych na pracodawców (art. 16) i ubezpieczonych. (Art. 76).

Organom kontroli Zarządu Kasy przysługuje prawo przeglądania list płacy przedsiębiorców i tych kont ksiąg handlowych przedsiębiorstw, które określają ilość zatrudnionych pracowników i wysokość ich zarobku. (Art. 78).

Środki prawne (zażalenia, rekursy) przeciw uchwałom Zarządu lub zarządzeniom Kasy (art. 76), nie mają mocy wstrzymującej. (Art. 79).

Instancjami apelacyjnemi dla skarg przeciw orzeczeniom Zarządu, wydawanym w zakresie art. 76 są organy sądowe Urzędu Ubezpieczeń Społecznych, do których skargi mogą być wnoszone w terminie 2 tygodniowym. (Art. 85).

Gdy dochody Kasy nie pokrywają sumy wydatków i odpisów obowiązkowych na fundusz zapasowy, Zarząd winien albo obniżyć świadczenia do granic świadczeń obowiązkowych, albo zwrócić się do Rady Kasy z wnioskiem o podwyższenie składek, o ile nie można osiągnąć poprawy stanu materjalnego Kasy przez odpowiednie zmiany w administracji i w kontroli. (Art. 90).

Od opłat stemplowych i bezpośrednich wolne są: wszelkie pisma i dokumenty potrzebne do uzasadnienia i rozwikłania stosunków prawnych między założonemi na podstawie tej ustawy Kasami Chorych z jednej strony a ubezpieczonymi lub ich pracodawcami, obowiązanymi do ubezpieczenia z drugiej strony........ następnie doniesienia i wykazy, które według ustawy niniejszej mają być przedkładane przez pracodawców, lub przez Kasy Chorych, oraz wszystkie inne podania wraz z załącznikami. (Art. 92).

Za przekroczenia regulaminu dla chorych Zarząd Kasy może orzekać kary pieniężne do wysokości 5-krotnego zasiłku dziennego. (Art. 94).

Za niezawiadomienie Kasy przez pracodawcę w terminie, wskazanym w art. 15, ustęp. I. o przyjęciu do pracy osób, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, lub za potrącenie z zarobków sum większych od wskazanych przez ustawę niniejszą Urząd Ubezpieczeń na wniosek Zarządu Kasy może orzekać, w razie umyślnego wykroczenia kary pieniężne. (Art. 95).

Pracodawca odpowiada przed właściwym sądem karnym jak za przywłaszczenie, o ile w ciągu 5 tygodni po upływie terminu płatności i pomimo pisemnego upomnienia nie uiści części składek, potrąconych z zarobków pracowników. (Art. 96).

Urząd Ubezpieczeń a) czuwa nad przestrzeganiem przez Kasy Chorych ustawy niniejszej i statutów....... d) orzeka jako instancja apelacyjna i kasacyjna w sprawach przewidzianych w art. 76.

W orzecznictwie biorą udział przedstawiciele pracodawców i pracowników w jednakowej liczbie. (Art. 100).

239.

Nr. S.346/28 z dnia 20 lipca 1928 r. W sprawie zezwolenia studentom-praktykantom i inżynierom-praktykantom na używanie szkieł (okularów) dla poprawy wzroku.

W celu udostępnienia studentom - praktykantom i inżynierom-praktykantom możności wyszkolenia się w służbie parowozowej, Ministerstwo zezwala na używanie przez nich szkieł (okularów) dla poprawy wzroku do normy wymaganej dla pracowników kolejowych I kategorji.

Wobec powyższego w § 9 przepisów „Badania lekarskiego pracowników kolejowych (Wydanie 1921 r.) po wyrazach: „W Służbie Mechanicznej" należy dodać: „studenci-praktykanci i inżynierowie- praktykanci".

ZAWIADOMIENIA:

WYKAZ

ogłoszonych ustaw i rozporządzeń w „Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej”, dotyczących bezpośrednio lub pośrednio Ministerstwa Komunikacji,

Nr. Dzien. Ustaw R. P.	1928 data	Pozycja	Treść rozporządzenia
67	1/VII	622	Ustawa skarbowa z dnia 22 czerwca 1928 r. na okres od 1 kwietnia 1928 r. do 31 marca 1929 r.
69	12/VII	637	Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 czerwca 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie przepisów przewozowych dla bezpośredniej Austrjacko-Sowieckiej komunikacji towarowej w tranzycie przez Czechosłowację i przez Polskę.
"	"	638	Oświadczenie Rządowe z dnia 8 maja 1928 r. o wymianie not, dotyczących zatwierdzenia umowy pomiędzy Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem w przedmiocie ubezpieczenia społecznego robotników i pracowników, zajętych w służbie Polskich Kolei Państwowych na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, podpisanej w Gdańsku dnia 13 stycznia 1927 r.
72	24/VII	661	Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 czerwca 1928 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r.

(Sprawy szczegółowo-osobowe)

RUCH SŁUŻBOWY W MINISTERSTWIE KOMUNIKACJI.

Mianowania:

Pan Prezydent Rzeczypospolitej mianował postanowieniem z dnia 26 czerwca 1928 r.

Inż. Franka Adama — Naczelnika Wydziału Ministerstwa Komunikacji — Dyrektorem Departamentu w Ministerstwie Komunikacji w IV stopniu służbowym.

Uhniata Franciszka — Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Komunikacji — Dyrektorem Departamentu w Ministerstwie Komunikacji w IV stopniu służbowym.

postanowieniem z dnia 16 lipca 1928 r.

Inż. Ciechanowieckiego Aleksego — Inspektora Ministerjalnego w Głównej Inspekcji Komunikacji — Dyrektorem Departamentu w Ministerstwie Komunikacji w IV stopniu służbowym.

Minister Komunikacji mianował:

Inż. Tuza Adama — Naczelnika Wydziału P. K. P. w Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie — Naczelnikiem Wydziału w Ministerstwie Komunikacji w V stopniu służbowym przy równoczesnem powierzeniu stanowiska Naczelnika Wydziału Ruchowego w Ministerstwie Komunikacji.

Nr. Pr. 6160/28.

Inż. Karasińskiego Piotra — starszego referenta Ministerstwa Komunikacji — Inspektorem Ministerjalnym w Głównej Inspekcji Komunikacji w VI stopniu służbowym.

Nr. Pr. 7068/28.

D-ra Bernackiego Józefa — kapitana Wojsk Polskich urzędnikiem Ministerstwa Komunikacji w VII stopniu służbowym z dotychczasowem uposażeniem z równoczesnem przydzieleniem do służby w Departamencie Finansowym Ministerstwa Komunikacji.

Nr. Pr. 2518/28.

D-ra Bisagę Teofila — urzędnika kontraktowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu — urzędnikiem Ministerstwa Komunikacji w VII stopniu służbowym z równoczesnem przydzieleniem do służby w Wydziale Prezydjalnym Ministerstwa Komunikacji.

Nr. Pr. 7551/28.

RUCH SŁUŻBOWY W DYREKCJACH P. K. P.

Mianowanie:

Inż Lazarowicz Roman, Kierownik działu I kl. w warsztatach głównych w Nowym Sączu w okręgu

Dyrekcji Krakowskiej, zastępcą naczelnika tych warsztatów.

Nr. I. 11244/28.

KONKURS

na stanowisko naczelnika Wydziału Mechanicznego Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja politechniczne (dział budowy maszyn) V lub VI grupa uposażenia, dłuższa i wszechstronna praktyka w służbie mechanicznej.

Termin wnoszenia podań do 20 września 1928 r.

Unieważnienie biletów.

Unieważnia się z powodu zagubienia:

1). bezpłatny bilet okresowy imienny kl. I Nr. 177 wydany przez Ministerstwo Komunikacji inż. Władysławowi Szczerbowskiemu, zast. Nacz. Wydziału drogowego D. K. P. w Poznaniu, z terminem ważności do odwołania na przejazd w odrębie Dyrekcji Poznańskiej z dojazdem do Warszawy

2). bezpłatny bilet okresowy bezimienny kl. I Nr. 1169, wydany przez Ministerstwo Komunikacji dla użytku służbowego starszego urzędnika Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach z terminem ważności do 31 grudnia 1928 na przejazd w obrębie wszystkich Dyrekcji P. K. P.

Unieważnia się z powodu kradzieży:

1.) bezpłatny bilet okresowy bezimienny II kl. Nr. 148, wydany przez Ministerstwo Komunikacji dla Związku Kolejarzy „Zjednoczenie Zawodowe Polskie" (Z. Z. P.) z terminem ważności do 31 grudnia 1928 r. na przejazd w obrębie wszystkich Dyrekcji P. K. P.

2). bezpłatny bilet okresowy imienny II klasy Nr. 220 z terminem ważności do 31 grudnia 1928 r. na przejazd w odrębie odcinka Warszawa-Wołomin oraz dowód tożsamości osoby, Nr 1837, wydane przez Ministerstwo Komunikacji dla kontraktowej pracownicy Biura Statystycznego Ministerstwa Komunikacji Wandy Kielarskiej.

Poleca się wydać odpowiednie zarządzenia.

Drukarnia Państwowa. Nr. 42314. 2.VIII.28. 7900.

WARUNKI PRENUMERATY. Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji podaje do wiadomości, iż prenumerata Dziennika Urzędowego M. K. na rok 1928 wynosi zł. 8.— półroczna zł. 4.— kwartalna zł. 2.— Pojedyńczy numer — groszy 50.

DODATEK
DO DZIENNIKA URZĘDOWEGO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI
Nr. 18 z dnia 15 sierpnia 1928 r.

Treść: Regulamin dla Warsztatów Wagonowych w Ostrowie Wielkopolskim.

REGULAMIN
dla Warsztatów Wagonowych w Ostrowie Wielkopolskim.

Ogólne zasady działalności Warsztatów Wagonowych.

§ 1. Warsztaty w Ostrowie (była wytwórnia „Wagon") są przeznaczone do naprawy wagonów osobowych i towarowych; jest to przedsiębiorstwo P. K. P., pracujące na zasadach przemysłowo-handlowych.

§ 2. Prócz czynności, wskazanych w § 1 niniejszego regulaminu Warsztaty Wagonowe mogą wykonywać na zlecenie M. K. budowę nowych wagonów, wyrabiać różne zapasowe części wagonowe i przedmioty inwentarjalne dla potrzeb P. K. P., wreszcie przyjmować zamówienia od instytucji państwowych, samorządowych, oraz osób prywatnych w zakresie wskazanym w § 11, p. 37 z tem zastrzeżeniem, aby wykonanie takich zamówień nie wpływało ujemnie na zasadnicze zadanie warsztatów, t. j. naprawę wagonów.

§ 3. Warsztaty Wagonowe w Ostrowie wydzielone są z eksploatacji P. K. P., wchodzą do budżetu tych ostatnich jedynie saldem dochodów (dział 2 rozdz. II, § 11, poz. 5 „Warsztaty Wagonowe w Ostrowie"), administracyjnie należą do Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu na prawach odrębnego wydziału, i są podporządkowane bezpośrednio Prezesowi Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

§ 4. Na czele Warsztatów Wagonowych stoi Naczelnik, który ponosi całkowitą i bezpośrednią odpowiedzialność za wyniki gospodarcze, wydajność i bezpieczeństwo ruchu Warsztatów, oraz za całość i należyte utrzymanie ich majątku.

Personel warsztatów.

§ 5. Naczelnik Warsztatów i jego zastępca są pracownikami etatowymi P. K. P., pierwszy w V, drugi w VI grupie uposażenia pracowników kolejowych. W razie ustalenia przez M. K. innego systemu zaszeregowania pracowników kolejowych Naczelnik Warsztatów i jego zastępca będą zaliczeni do tych grup lub kategorji, które odpowiadać będą stanowisku Naczelnika i zastępcy naczelnika wydziałów Dyrekcji.

Wszyscy inni pracownicy Warsztatów Wagonowych w Ostrowie są przyjmowani kontraktowo na służbę na czas nieograniczony na podstawie specjalnych umów, w których wskazane są ich prawa i obowiązki. Tekst umów, opracowany przez Naczelnika Warsztatów, jak również wszelkie w nich zmiany i uzupełnienia powinny być aprobowane przez Prezesa Dyrekcji i następnie zatwierdzone przez M. K. Pracownicy kontraktowi nie mają charakteru pracowników kolejowych i nie korzystają z praw i przywilejów przysługujących tym ostatnim.

§ 6. Pracownicy kontraktowi dzielą się na dwie kategorje miesięcznie płatnych i dziennie płatnych. Do pierwszej kategorji należą pracownicy administracji, nadzoru technicznego, biuraliści, maszyniści, palacz, woźni, stróże i t. p., do drugiej rzemieślnicy i robotnicy niewykwalifikowani. M. K. ustala w budżecie warsztatów ilość pracowników pierwszej kategorji, jak również i wysokość ich poborów. Ilość pracowników drugiej kategorji ustala Naczelnik Warsztatów w zależności od programu robót zatwierdzonego przez M. K. Wynagrodzenie pracowników dziennie płatnych, normuje się na ogólnych zasadach, przyjętych dla prywatnych przedsiębiorstw przemysłowych.

§ 7. Oprócz pracowników wskazanych w § 6, Naczelnik Warsztatów może przyjmować pracowników sezonowych na pewien zgóry określony czas dla wykonania specjalnych robót; po ukończeniu tych robót stosunek służbowy z przyjętymi pracownikami automatycznie rozwiązuje się.

Uwaga: Wzbronione jest stałe zatrudnienie pracowników przyjętych sezonowo.

§ 8. Naczelnik Warsztatów opracowuje dla każdej grupy pracowników kontraktowych jako to: dla wszystkich dziennie płatnych, dla stróży, dla biuralistów i t. p. regulaminy, ustalając porządek służbowy, czas trwania pracy, przepisy obowiązujące w czasie służby i t. p. Regulaminy te stanowią składową część umów.

Tekst regulaminów zatwierdza Prezes Dyrekcji K.P. w Poznaniu.

§ 9. Zobowiązania Warsztatów Wagonowych w Ostrowie względem Kasy Chorych, instytucji ubezpieczeniowych i emerytalnych pozostają takie, jak dla prywatnych przedsiębiorstw przemysłowych.

§ 10. W celu szkolenia i przygotowań kandydatów na rzemieślników warsztatowych może być utworzoną przy Warsztatach szkoła uczni ślusarskich, ilość uczni nie może przekraczać 5% ogólnej ilości wszystkich pracowników warsztatowych. W razie utworzenia szkoły Naczelnik Warsztatów powinien opracować regulamin szkolenia i przedstawić go do aprobaty Prezesa Dyrekcji, a następnie na zatwierdzenie M. K.

Obowiązki i kompetencja Naczelnika Warsztatów.

§ 11. Do kompetencji i obowiązków Naczelnika Warsztatów należy:

1) kierownictwo działalnością warsztatów oraz nadzór nad sprawnością podległych mu organów i oszczędnem rozchodowaniem materjałów i robocizny,

2) wydawanie zarządzeń, dotyczących wewnętrznego porządku, wykonania robót, terminów wypłaty wynagrodzenia i t. p.,

3) organizacja pracy na zasadach naukowych,

4) nadzór nad wykonaniem wyznaczonego warsztatom programu robót i ich jakością, jak również nadzór nad tem, aby kredyty udzielone warsztatom nie były przekroczone,

5) zestawienia zapotrzebowań na materjały w terminach ustalonych przez Dyrekcję Poznańską i nadzór nad zaopatrywaniem warsztatów w niezbędne urządzenia materjały,

6) zestawienia preliminarza dochodów i wydatków wedle schematu budżetowego zatwierdzonego przez M. K. i przedstawienia go w oznaczonym terminie do zatwierdzenia do Dyrekcji K. P. w Poznaniu i M. K.

7) przedstawienia sprawozdań okresowych i rocznych o wynikach gospodarczych do Dyrekcji K. P. w Poznaniu,

8) Kierownictwo szkołą uczni ślusarskich,

9) wykonywanie rewizji kotłów parowych zgodnie z istniejącymi przepisami,

10) nadzór nad należytym stanem i czystością budynków, torów, placów warsztatowych, wodociągów, kanalizacji, wszelkich urządzeń mechanicznych i elektrotechnicznych oraz przeciwpożarowych,

11) wydawanie zarządzeń odnośnie zabezpieczenia pracowników od wypadków,

12) nadzór nad rachunkowością,

13) przedstawianie do Dyrekcji K. P. w Poznaniu i M. K. wniosków odnośnie rozwoju działalności warsztatów.

14) podział czynności pomiędzy pracowników administracji i nadzoru technicznego, podział warsztatów na działy i sekcje,

15) załatwianie spraw osobowych, jako to: przyjmowanie na służbę, wyznaczenia poborów poszczególnym pracownikom, przesunięcia służbowe, udzielanie pracownikom remuneracji za nadzwyczajną energję, inicjatywę i wydajność pracy do wysokości 300 zł. rocznie dla jednego pracownika w granicach etatów i kredytów przewidzianych w preliminarzu, zwalnianie ze służby, urlopowanie i nakładanie kar za przewinienia na podstawie umów,

16) sprzedaż odpadków materjałów, drzewnych i innych z wyjątkiem złomu metali, sprzedaż których należy do kompetencji M. K. Sprzedaż wytworów przedsiębiorstw pomocniczych jako to: materjałów drzewnych tartych, nieużywanych dla potrzeb warsztatów.

Ceny sprzedażne ustala się zgodnie z § 17 p. b. c.

17) Zakupy z wolnej ręki dla potrzeb warsztatowych na sumę do 5.000 zł. materjałów i przedmiotów niezbędnych dla utrzymania ciągłości pracy w razie braku tych materjałów w magazynach dyrekcyjnych, lub opóźnienia dostaw, jak również wydatkowanie drobnych sum za świadczenia na rzecz warsztatów, instytucji i osób postronnych np. opłata telefonów, telegramów, dekoracje w dni świąteczne, nabożeństwa, prenumerata czasopism, podręczników technicznych i t. p. Szczegółowy wykaz podobnych świadczeń sporządza Naczelnik Warsztatów i przedstawia na zatwierdzenie Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu. Dla drobnych wypłat bieżących Naczelnik Warsztatów w tym celu otrzymuje awans w sumie 1.000 zł., który w miarę potrzeby odnawia przez Dyrekcję, przedkładając jej dokumenty świadczące o dokonanych wypłatach, przyczem Dyrekcja odnawia awans niezwłocznie, przekazując badanie przedstawionych rachunków komisji rewizyjnej. Rachunki zakupów i świadczeń na sumę większą niż 5.000 zł. Naczelnik Warsztatów przekazuje do wypłaty kasie stacyjnej.

Uwaga: Doraźne zakupy materjałów i inwentarza winny być przeprowadzone książkowo przez Magazyn Zasobów.

18) Z upoważnienia każdorazowo Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu Naczelnik Warsztatów może wydawać zlecenia na dostawy i wykonanie robót dla potrzeb warsztatów na sumę ponad 5.000 zł. na podstawie przetargów zatwierdzonych przez Prezesa Dyrekcji w granicach jego kompetencji, a w razie przekroczenia tych granic, przez M. K.

Uwaga: Wykonywanie świadczeń na rzecz Warsztatów Wagonowych w Ostrowie przez Warsztaty kolejowe zleca się tym ostatnim za zgodą Prezesa Dyrekcji bez przetargów.

19) Wydawanie zaświadczeń pracownikom warsztatowym o pracy oraz referencji,

20) Zatwierdzanie swym podpisem wszelkich dokumentów płatniczych,

21) Podział pomiędzy pracownikami wynagrodzeń premjowych, przewidzianych w preliminarzu według klucza, zatwierdzonego przez Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu i M. K.

22) Ustalenie wysokości djet dla pracowników Warsztatów w Ostrowie, opierając się na normach, przysługujących pracownikom kolejowym na pierwszorzędnych stanowiskach. Wysokość djet podlega zatwierdzeniu Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

23) Przydzielanie mieszkań w domach należących do Warsztatów Wagonowych pracownikom warsztatowym. Mieszkania zbędne dla potrzeb Warsztatów

Naczelnik Warsztatów powinien przedstawić do dyspozycji Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

24) Ustalenie norm i czynszu dzierżawnego za mieszkania i cen za energję elektryczną udzielaną konsumentom zgodnie z § 17 p. a i c po zatwierdzeniu ich przez Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

25) Bezpośrednie znoszenie się z władzami administracyjnemi i sądowemi w sprawach karnych; spory, natury cywilnej Naczelnik Warsztatów przedkłada Dyrekcji K. P. w Poznaniu celem dalszego ich prowadzenia.

26) Wykonywanie wszelkich robót związanych z utrzymaniem i rozwojem warsztatów oraz przedsiębiorstw pomocniczych w granicach kredytów, przyznanych na ten cel.

27) Przedstawianie raz na kwartał komisji rewizyjnej (§ 26) przedmiotów inwentarjalnych podlegających skasowaniu.

O dokonanem skasowaniu Warsztaty zestawiają protokuł za podpisem Naszelnika Warsztatów i członków komisji. Protokuły te przechowują się w aktach warsztatowych i służą jako dokumenty upoważniające do skreślenia inwentarza użytkowego z ksiąg inwentarjalnych.

28) Zakładanie dla pracowników warsztatowych instytucji kulturalno-oświatowych np. kursów dokształcających, czytelni, bibljotek, orkiestry, chórów, zakładanie kantyn, magazynów spółdzielczych, jadłodajni i t. p. Środki na ten cel Naczelnik Warsztatów czerpie z przydzielonych kredytów przewidzianych w preliminarzu, jak również ze składek uczestników. Zamierzenia Naczelnika Warsztatów wskazane wyżej, podlegają zatwierdzeniu Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

29) Zawieszenie pracy w Warsztatach może nastąpić w nadzwyczajnych wypadkach na wniosek Naczelnika Warsztatów zatwierdzony przez Prezesa Dyrekcji lub też z nakazu Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu lub M. K.

30) Wyjazdy Naczelnika Warsztatów i jego zastępcy do Dyrekcji K. P. w Poznaniu w sprawach służbowych, wyjazdy do innych miejsc w kraju i do M. K., winny być uzgodnione z Prezesem Dyrekcji K. P. Naczelnik Warsztatów i jego zastępca otrzymują bilety imienne na wszystkie linje Kolei Państwowych roczne.

31) Delegowanie w sprawach służbowych podwładnego personelu, przejazd którego ma być opłacany według taryfy normalnej.

32) Przedkładanie do M. K. przez Prezesa Dyrekcji w Poznaniu rocznych sprawozdań o gospodarczej i technicznej działalności Warsztatów według formy ustalonej przez M. K.

33) Prowadzenie bezpośredniej korespondencji z M. K. w sprawach: programu prac, otrzymywania wagonów do naprawy, zamówień dla potrzeb P. K. P., spraw techniczno-konstrukcyjnych, programu inwestycyjnego, organizacji warsztatów i t. p., spraw zasadniczych. Do wiadomości wnioski swoje w tych sprawach Naczelnik Warsztatów przedstawia w odpisie Prezesowi Dyrekcji K. P. w Poznaniu. Wszelkie zarządzenia M. K. w tych sprawach powinien Naczelnik Warsztatów podać Prezesowi Dyrekcji w odpisie.

34) Prowadzenie korespondencji bezpośredniej ze wszystkiemi urzędami państwowemi I-ej instancji i instytucjami samorządowemi, oraz osobami prywatnemi w sprawach dotyczących Warsztatów.

35) Przyjmowanie postronnych zamówień (§ 3) pokrewnych z wytwórczością warsztatów na sumę do 5.000 zł. z każdego zamówienia. Przy zamówieniach na sumę wyższą, Naczelnik Warsztatów powinien uzyskać zezwolenie Prezesa Dyrekcji na wykonanie zamówienia.

36) Przestrzeganie ustawy o podatku przemysłowym w razie wykonywania świadczeń na rzecz osób postronnych.

Magazyn zasobów.

§ 12. Przy Warsztatach Wagonowych w Ostrowiu istnieje magazyn zasobów, zadaniem którego jest przyjmowanie, magazynowanie i wydawanie materjałów warsztatom w ilościach niezbędnych dla utrzymania ciągłości ruchu. Ministerstwo Komunikacji ustala wysokość pieniężną zapasu materjałów dla magazynu Warsztatów Wagonowych w Ostrowiu. Magazyn zasobów znajduje się pod bezpośrednim kierownictwem i nadzorem Naczelnika Warsztatów, który jest odpowiedzialny za przekroczenie normy zapasów, nagromadzenie nadmiernych lub zbędnych materjałów i za całokształt gospodarki materjałowej.

Wydział zasobów Dyrekcji K. P. w Poznaniu, wykonuje uzupełnienie zapasów drogą specjalnych zakupów; w tym wypadku materjały przesyłają dostawcy bezpośrednio do magazynu w Ostrowiu, lub też drogą przekazania żądanej ilości materjałów z własnych zapasów. W tym celu Naczelnik Warsztatów obowiązany jest zgłaszać w terminach ustalonych przez Dyrekcję zapotrzebowania swoje na materjały, inwentarz i części zapasowe.

§ 13. Rachunkowość magazynową, jak również przyjmowanie, magazynowanie, ustalanie cen jednostkowych i wydawanie materjałów dla potrzeb warsztatów winny być wykonywane ściśle na podstawie przepisów o gospodarce materjałowej, działających na P.K.P. Kontrolę nad tem przeprowadza Dyrekcja K. P. w Poznaniu. W tym celu Naczelnik Warsztatów przedstawia do Dyrekcji okresowe sprawozdania wskazane w § 26 p. 4 i 5.

§ 14. Dyrekcja Poznańska wykonuje opłatę materjałów zakupowanych dla magazynu Warsztatów w Ostrowie ze swych środków obrotowych i obciąża niemi rachunek bieżący (rachunek zapasów materjałów wskazany w § 12) kosztem kupna z doliczeniem kosztów przewozu według taryfy normalnej. W razie przekazania materjałów z własnych zapasów Dyrekcja K. P. w Poznaniu obciąża rachunek bieżący materjałów Warsztatów w Ostrowie, ceną ostatniego zakupu tych materjałów z doliczeniem 15%. Rachunek zapasów materjałów prowadzi biuro rachunkowe Warsztatów według wskazówek podanych przez Dyrekcję K. P. w Poznaniu, przyczem Naczelnik Warsztatów stwierdza swym podpisem miesięczne sprawozdanie o pieniężnym obrocie zapasów materjałów i przedstawia je do Dyrekcji.

§ 15. Przy sporządzaniu rocznego sprawozdania i bilansu, należy przeprowadzić rzeczywiste sprawdzenie pozostałości zapasu materjałów przy udziale delegata Dyrekcji K. P. w Poznaniu, ujawnione przytem wszelkie straty na materjałach zalicza się na koszt Warsztatów niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

Przedsiębiorstwa pomocnicze.

§ 16. Naczelnikowi Warsztatów podlegają istniejące przy Warsztatach przedsiębiorstwa pomocnicze:

a) Elektrownie,
b) Tartak,
c) Przedsiębiorstwo mieszkaniowe.

Przedsiębiorstwa te pracują na zasadach handlowych, mają swój osobny budżet i wchodzą do ogólnego budżetu Warsztatów saldem dochodów.

W razie deficytowych wyników działalności przedsiębiorstwa pod b. Naczelnik Warsztatów powinien przedstawić do M. K. przez Dyrekcję K. P. w Poznaniu wniosek o likwidacji tych przedsiębiorstw lub ich wydzierżawieniu.

§ 17. Koszty utrzymania ruchu przedsiębiorstw pomocniczych powinny się pokrywać wpływami otrzymanemi ze sprzedaży własnego wytworu za zasadach następujących:

a) elektrownia wytwarza energję elektryczną dla światła i napędu, którą sprzedaje warsztatom dla potrzeb P. K. P. w Ostrowie i pracownikom Warsztatów dla oświetlenia mieszkań. Cena prądu ustala sią na rok budżetowy na podstawie preliminarza wydatków, które obejmują koszty wytwarzania prądu oraz koszty administracyjne, amortyzację i oprocentowanie kapitału zakładowego elektrowni.

Jeżeli w ciągu roku zajdą znaczne zmiany w kosztach materjałów i robocizny wytwórczej, to cena za prąd ulega zmianie na wniosek Naczelnika Warsztatów, zatwierdzony przez Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu. Różnice pomiędzy wpływami za sprzedany prąd i rzeczywistemi kosztami wedle księgi buchalteryjnej stanowią zysk elektrowni.

b) Tartak ma za zadanie zaopatrywać Warsztaty w materjały tarte dla naprawy wagonów; w tym celu otrzymuje z magazynu zasobów odpowiednią ilość okrąglaków, wartość którego obciąża rachunek tartaku. Otrzymane z przetarcia okrąglaków materjały drzewne tarte powinny być używane przedewszystkiem na potrzeby Warsztatów i Dyrekcji K. P. w Poznaniu, tylko materjały zbędne, jak: kantówka, oblandry, zrzyny i t. p. mogą być sprzedawane osobom postronnym.

Ceny na materjały tarte, używane dla potrzeb P.K.P. ustala Dyrekcja K. P. w Poznaniu co kwartał zgóry na podstawie przeciętnych cen z ostatnich własnych zakupów zmniejszonych o 8%; w zależności od cen rynkowych Naczelnik Warsztatów ustala ceny na materjały zbędne, sprzedawane osobom prywatnym.

Materjały tarte używane przez Warsztaty do naprawy wagonów, tartak przekazuje po cenie ustalonej jak wyżej do magazynu zasobów, obciążając rachunek materjałów według rachunku tartaku; wszelkie inne materjały przez Warsztaty nieużywane, nie przechodzą przez magazyn, a podlegają bezpośrednio sprzedaży, jak wskazano wyżej; wpływy zapisuje się na dochód tartaku; zwyżka którego nad rozchodem stanowi jego zysk.

c) Przedsiębiorstwo mieszkaniowe. Domy mieszkalne nabyte wraz z Warsztatami, jak też i wybudowane w przyszłości na rachunek tych ostatnich pozostają w dyspozycji Naczelnika Warsztatów, który przydziela mieszkanie przedewszystkiem pracownikom Warsztatowym; normy przydziału i czynsz dzierżawny zatwierdza Prezes Dyrekcji na wniosek Naczelnika Warsztatów. Zbędne mieszkania Naczelnik Warsztatów przedstawia do dyspozycji Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

Rachunkowość warsztatów.

§ 18. Rachunkowość Warsztatów Wagonowych w Ostrowie należy prowadzić na zasadach ustalonych dla warsztatów P. K. P. z temi zmianami, jakie są konieczne w związku z wydzieleniem ich z eksploatacji P. K. P. i z odmiennym schematem budżetowania dochodów i wydatków Warsztatów jako przedsiębiorstwa eksploatowanego na zasadach handlowych.

Naczelnik Warsztatów ma obowiązek odpowiednio przerobić przepisy rachunkowości warsztatowej i przedstawić je przez Dyrekcję Ministerstwu do zatwierdzenia.

§ 19. Podstawą rachunkowości są schematy budżetowania zatwierdzone przez M. K. dla samych warsztatów, jak również dla każdego z przedsiębiorstw pomocniczych. Wedle tych schematów i programu robót zadanego przez Ministerstwo Komunikacji, Naczelnik Warsztatów w określonym terminie co rok zestawia preliminarz dochodów i wydatków na okres budżetowy roczny i przedstawia go Prezesowi Dyrekcji, który ze swą opinją przedstawia preliminarz na zatwierdzenie M. K. Zatwierdzony przez M. K. preliminarz Warsztatów Wagonowych w Ostrowie, stanowi plan finansowo-gospodarczy tego przedsiębiorstwa.

W razie poważnych zmian warunków pracy, jak to: zwiększenie programu robót zarządzone przez M. K., podniesienie kosztów robocizny i materjałów, Naczelnik Warsztatów powinien przedstawić Prezesowi Dyrekcji dodatkowy preliminarz, który podlega zatwierdzeniu M. K.

§ 20. Preliminarz wydatków Warsztatów Wagonowych w Ostrowie oprócz wydatków związanych z produkcją i konserwacją budynków i wszelkich urządzeń, powinien uwzględnić %% i amortyzację w wysokości 10% od kapitału zakładowego (wartości przedsiębiorstwa) i 8% od kapitału zasobów; jak również wydatki Dyrekcji K. P. w Poznaniu, wynikające ze stosunku tej ostatniej do Warsztatów na podstawie niniejszego regulaminu. Tym ostatnim kredytem rozporządza Prezes Dyrekcji K. P. w Poznaniu w następujący sposób:

a) opłaca wynagrodzenie pracowników przyjętych specjalnie dla załatwiania spraw Warsztatów,

b) wyznacza wynagrodzenie miesięczne lub jednorazowe pracownikom dyrekcyjnym poniżej kierowników działów za pracę dodatkową,

c) opłaca wydatki rzeczowe — druki, materjały kancelaryjne, oraz djety za wyjazdy w sprawach warsztatowych,

d) z pozostałości przyznanego kredytu co kwartał Prezes Dyrekcji przedstawia do M. K. wniosek o przyznanie dodatkowo wynagrodzenia wyższym pracownikom Dyrekcji.

§ 21. Preliminarz ustala przeciętne ceny napraw poszczególnych jednostek taboru z uwzględnieniem kategorji napraw głównej, średniej i rewizji; ceny te obejmują tak wydatki na materjały i robociznę wytwórczą, jak również koszty ogólne warsztatowe, procenty i amortyzację. Ilość napraw dokonanych w okresie sprawozdawczym, za który przyjmuje się okres kwartalny, pomnożona przez cenę preliminowaną daje sumę stanowiącą dochód Warsztatów.

Nadwyżka dochodu nad faktycznemi rozchodami w tymże okresie jest zyskiem Warsztatów; zysku tego łącznie z zyskiem przedsiębiorstw pomocniczych co kwartał wydziela się sumę w wysokości 20% poborów kwartalnych administracji technicznej i 8% poborów pracowników biurowych, stanowiącą kredyt na wypłatę premji tym pracownikom, którzy swą działalnością najwięcej przyczynili się do dodatnich wyników pracy Warsztatów. Podział premji pomiędzy pracowników wykonuje Naczelnik Warsztatów na podstawie klucza zatwierdzonego przez Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu i M. K. Naczelnik Warsztatów upoważniony jest do wstrzymania wypłaty premji całkowicie lub częściowo tym z pośród pracowników, którzy przez swe niedbalstwo, nieudolność i opieszałość wpłynęli ujemnie na wyniki działalności Warsztatów. Przy końcu roku budżetowego po zestawieniu bilansu i przedstawieniu sprawozdania M. K. może z dostatecznej sumy zysków wyznaczyć tantjemy wedle swego uznania.

§ 22. Wszelkie świadczenia na rzecz Warsztatów Wagonowych w Ostrowie wykonane przez Dyrekcję K. P. w Poznaniu, powinny być zaliczane na rachunek Warsztatów po cenie kosztów własnych z doliczeniem procentów od robocizny wytwórczej na pokrycie wydatków administracyjnych w wysokości, ustalonej przepisami, przyczem Warsztaty w Ostrowie powinny być traktowane narówni z instytucjami prywatnemi. Wszelkie świadczenia Warsztatów Wagonowych w Ostrowie na rzecz Dyrekcji K. P. w Poznaniu, jak również i osób postronnych, wykonuje się albo po cenie omówionej zgóry, albo też wedle kosztów własnych z doliczeniem procentów na robociznę wytwórczą w wysokości ustalonej preliminarzem.

Różnica pomiędzy ceną umowną i kosztami rzeczywistemi zalicza się do zysków przedsiębiorstwa.

§ 23. Naczelnik Warsztatów przekazuje niezwłocznie wszelkie wpływy gotówkowe do kasy stacyjnej w sposób ustalony przez Wydział Rachunkowy Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

§ 24. Naczelnik Warsztatów, zestawiając preliminarz zwyczajny zgodnie z § 19, przedstawia jednocześnie preliminarz wydatków nadzwyczajnych (inwestycyjnych), mających na celu rozwój przedsiębiorstwa i uposażenie go w nowe urządzenia, maszyny i inwentarz i t. p. Suma kredytów inwestycyjnych zwiększa kapitał zakładowy przedsiębiorstwa; kapitał ten podlega oprocentowaniu i amortyzacji.

§ 25. Wszelkie wydatki, związane z działalnością Warsztatów opłaca Dyrekcja K. P. w Poznaniu przez kasę stacyjną, obciążając niemi rachunek bieżący Warsztatów. Wydatki pieniężne na zakup materjałów, jak również i wartość materjałów przekazanych Warsztatom na ich żądanie, obciążają rachunek zapasu materjałów. Po upływie każdego kwartału Naczelnik Warsztatów Wagonowych fakturuje Dyrekcji K. P. w Poznaniu koszty wykonanych napraw obliczone zgodnie z § 21, któremi obciąża się kredyt, przydzielony Dyrekcji na naprawę taboru w Warsztatach w Ostrowie z działu 2, rozdz. 5, par. 3, zapisując jednocześnie tę sumę na dobro rachunku bieżącego.

Stosunek Warsztatów do Dyrekcji i M. K.

§ 26. Stosunek Warsztatów do Dyrekcji K. P. w Poznaniu i M. K., jakoteż i do postronnych instytucji określa się w sposób następujący:

1. Do Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

Naczelnikom Warsztatów zgodnie z § 2 niniejszego Regulaminu pod względem administracyjnym przysługują prawa Naczelników Wydziałów Dyrekcyjnych, a więc wszelkie sprawy, wychodzące poza granice jego kompetencji Naczelnik Warsztatów przedstawia bezpośrednio do decyzji Prezesa Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

2. Do Wydziału Mechanicznego Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

Stosunek ogranicza się do zdawania taboru do naprawy, klasyfikacji kategorji napraw i odbioru taboru, wychodzącego z naprawy. W tym celu przedstawiciel upoważniony przez Dyrekcję zdaje Warsztatom protokularnie wagony, wskazując części brakujące i jednocześnie w porozumieniu z warsztatami określa kategorję napraw, oraz odbiera wagony protokularnie, wychodzące z naprawy. Protokuły powyższe zestawia się w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostaje w Warsztatach, a drugi przesyła się do Wydziału Mechanicznego dla statystyki; oprócz tego Warsztaty wysyłają sprawozdania miesięczne o naprawie wagonów i wykaz naprawy wagonów górnośląskich. W razie potrzeby Wydział Mechaniczny udziela Warsztatom pomocy technicznej (konsultacji) oraz świadczeń na wniosek Naczelnika Warsztatów.

3. Do Wydziału Osobowego Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

Warsztaty Wagonowe podają dane o zmianach personalnych, przedstawiając miesięczne sprawozdania o ilościowym stanie pracowników miesięcznie płatnych (kontraktowych) i dziennie płatnych.

4. Do Wydziału Zasobów Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

Warsztaty Wagonowe przedstawiają do Wydziału Zasobów w terminach ustalonych przez Dyrekcję zapotrzebowania na materjały, które Wydział Zasobów zakupuje trybem zwykłym lub też wysyła je z zapasów własnych. Warsztaty Wagonowe przedstawiają miesięczne sprawozdania o obrocie złomu, żelaza i żeliwa.

5. Do Wydziału Rachunkowego Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

Warsztaty Wagonowe przedstawiają do Wydziału:

a) wszelkie dokumenty płatnicze,
b) zapotrzebowania na wypłatę wynagrodzenia pracownikom warsztatowym,
c) miesięczne sprawozdanie o obrocie kapitału zasobowego Warsztatów, o obrocie materjałów i o materjałach otrzymanych z Dyrekcji Kolei Państwowych,
d) miesięczne sprawozdania o dochodach i wydatkach Warsztatów, oraz przedsiębiorstw pomocniczych: elektrowni, cegielni, tartaków, gospodarstwa rolnego i domów mieszkalnych,
e) sprawozdania kwartalne o dochodach i wydatkach Warsztatów i przedsiębiorstw pomocniczych ze wskazaniem zysków lub strat,
f) takież roczne sprawozdania z bilansem wedle wskazówek Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

6. Do Wydziału Prawnego Dyrekcji K. P. w Poznaniu.

Warsztaty zgłaszają do zaopinjowania wszelkie umowy, jak również sprawy wskazane w § 11, poz. 25.

Uwaga: Formularze sprawozdań wskazanych w tym paragrafie ustala Dyrekcja K. P. w Poznaniu, w porozumieniu z Naczelnikiem Warsztatów, aby nie obciążać Warsztatów zbędną pracą statystyczną.

Odpowiedzialność warsztatów za jakość wykonanych robót.

§ 27. Warsztaty Wagonowe niezależnie od tego, że wagony, wychodzące z naprawy zostaną odebrane przez przedstawiciela Dyrekcji ponoszą odpowiedzialność za jakość robót w ciągu miesięcy 3. Wszelkie braki ujawnione w tym okresie z powodu niedokładnej naprawy stwierdzone protokularnie Dyrekcje usuwają swemi środkami na rachunek Warsztatów Wagonowych.

Rewizja działalności Warsztatów.

§ 28. Dla kontroli działalności Warsztatów pod względem rachunkowym, gospodarczym i finansowym, Prezes Dyrekcji K. P. w Poznaniu wyznacza Komisję rewizyjną, składającą się z przedstawicieli Wydziału Rachunkowego, Mechanicznego i Zasobów, która zjeżdża na miejsce raz na kwartał, po upływie kwartału sprawozdawczego i przeprowadza rewizję rachunkowości gospodarki zasobowej, prawidłowości wydatków i kwartalnego sprawozdania o działalności Warsztatów.

O swych czynnościach komisja sporządza protokuł za podpisem swych członków i Naczelnika Warsztatów, który w razie rozbieżności opinji co do wyników rewizji, może poczynić odpowiednie wyjaśnienia i uwagi. Prezes Dyrekcji K. P. przedstawia protokuł rewizyjny ze swą opinją na ostateczną decyzję M. K. O terminie rozpoczęcia działalności komisji rewizyjnej Prezes Dyrekcji powinien zawiadomić Okręgową Izbę Kontroli Państwowej zawczasu — tak, aby jej przedstawiciel mógł wziąć udział w rewizji. Oprócz rewizji okresowych kwartalnych, Prezes Dyrekcji K. P. w Poznaniu może wedle swego uznania wyznaczyć rewizje doraźne,- całkowite lub częściowe.

§ 29. M. K. przeprowadza doraźnie przez swych delegatów kontrolę działalności Warsztatów pod względem technicznym, organizacji pracy i wydajności.

§ 30. Niezależnie od czynności komisji rewizyjnej działalność Warsztatów Wagonowych w Ostrowie podlega stałej kontroli Okręgowej Izby Kontroli Państwowej na ogólnych zasadach.

Dyrektor Departamentu
(—) *Skupiewski.*

Drukarnia Państwowa Nr. 42315. 2.VIII.28. 7900.